

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

P7_TA(2013)0245

Przestępczość zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw (sprawozdanie śródkresowe) (2012/2117(INI))

(2016/C 065/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie powołania Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy oraz w sprawie określenia jej kompetencji, składu liczbowego i okresu funkcjonowania, przyjętą zgodnie z art. 184 Regulaminu,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie przedłużenia mandatu Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy do dnia 30 września 2013 r.,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 67 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz jego część trzecią tytuł V rozdział 4 (art. 82–86) i rozdział 5 (art. 87–89), a także Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności art. 5, 6, 8, 32, 38, 41, tytuł VI (art. 47–50) i art. 52,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie utworzenia i wdrażania cyklu polityki UE dotyczącej zwalczania przestępczości zorganizowanej i poważnych form przestępczości międzynarodowej, który to cykl rozpoczyna wieloletni proces mający na celu spójne zwalczanie najpoważniejszych zagrożeń przestępczością dzięki optymalnej współpracy państw członkowskich, UE oraz krajów trzecich,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie ustanowienia priorytetów UE w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną na lata 2011–2013,
- uwzględniając program sztokholmski w zakresie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości⁽¹⁾, komunikat Komisji zatytułowany „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli: plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego” (COM(2010)0171) oraz komunikat Komisji zatytułowany „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy” (COM(2010)0673),
- uwzględniając strategię antynarkotykową UE na lata 2005–2012 oraz plan działania UE w zakresie narkotyków na lata 2009–2012,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 15 listopada 2000 r. (rezolucji nr 55/25), otwartą do podpisu w Palermo w dniu 12 grudnia 2000 r., i protokoły do niej,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, otwartą do podpisu w Meridzie w dniu 9 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne 20 grudnia 1988 r. (rezolucja 1988/8) oraz otwartą do podpisu w Wiedniu od 20 grudnia 1988 r. do 28 lutego 1989 r., a następnie w Nowym Jorku do 20 grudnia 1989 r.,
- uwzględniając Prawnokarną i Cywilnoprawną konwencję Rady Europy o korupcji, otwarte do podpisu w Strasburgu odpowiednio w dniu 27 stycznia i 4 listopada 1999 r., oraz rezolucje (98)7 i (99)5 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy odpowiednio w dniu 5 maja 1998 r. i 1 maja 1999 r. ustanawiające Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO),

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając akt Rady z dnia 26 maja 1997 r. ustanawiający – na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej – Konwencję w sprawie zwalczania korupcji, w którą zaangażowani są urzędnicy Wspólnot Europejskich lub urzędnicy państw członkowskich Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję OECD o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, otwartą do podpisu w Paryżu w dniu 17 grudnia 1997 r., i jej kolejne uzupełnienia,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, otwartą do podpisu w Warszawie w dniu 16 maja 2005 r., oraz rezolucję CM/Res(2010)12 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 13 października 2010 r. w sprawie statutu Komitetu Ekspertów ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (MONEYVAL),
- uwzględniając 40 zaleceń i 9 zaleceń specjalnych Grupy Specjalnej FATF/GAFI ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, Finansowaniu Terroryzmu i Proliferacji,
- biorąc pod uwagę pracę Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego (BCBS),
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa ⁽³⁾, decyzję ramową Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych ⁽⁴⁾, decyzję ramową Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa ⁽⁵⁾ oraz decyzję ramową Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty ⁽⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem ⁽⁷⁾ oraz sprawozdanie Komisji COM(2011)0176 na podstawie art. 8 tej decyzji,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽⁸⁾ wraz z późniejszymi zmianami,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ⁽⁹⁾ oraz sprawozdanie Komisji dotyczące przeniesienia przepisów tej decyzji ramowej (COM(2004)0858),
- uwzględniając decyzję Rady 2009/902/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającą Europejską Sieć Zapobiegania Przestępczości (ESZP) ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽¹¹⁾, oraz komunikat Komisji zatytułowany „Strategia UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016” (COM(2012)0286),

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 49.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 321 z 8.12.2009, s. 44.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając Kartę praw podstawowych oraz fakt, iż na pierwszym miejscu należy zawsze stawiać najlepszy interes dzieci biorących udział w handlu ludźmi i migracji,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽²⁾ oraz sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania tej dyrektywy (COM(2012)0168),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2003/568/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym ⁽⁶⁾ oraz sprawozdanie Komisji dla Rady w oparciu o art. 9 tej decyzji ramowej (COM(2007) 0328),
- uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽⁷⁾ oraz dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, z późniejszymi zmianami ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej COM(2013)0045 w sprawie dyrektywy w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu,
- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej COM(2012)0085 w sprawie dyrektywy dotyczącej zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w Unii Europejskiej,
- uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej COM(2010)0517 w sprawie ataków na systemy informatyczne oraz w sprawie zastąpienia decyzji ramowej Rady 2005/222/WSiSW,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania (COM(2012)0722),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Pierwsze sprawozdanie roczne w sprawie wykonania strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UEh (COM(2011)0790),

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.
⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9.
⁽⁴⁾ Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1.
⁽⁵⁾ Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1.
⁽⁶⁾ Dz.U. L 192 z 31.7.2003, s. 54.
⁽⁷⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.
⁽⁸⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.
⁽⁹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Zwalczanie przestępczości w erze cyfrowej: ustanowienie Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (COM(2012)0140),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „W stronę kompleksowych europejskich ram dla hazardu online (COM(2012)0596),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Statystyki dotyczące przestępczości UE: plan działania w zakresie statystyk na lata 2011-2015” (COM(2011)0713),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie konkretnych sposobów usprawnienia walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, w tym w odniesieniu do państw trzecich (COM(2012)0351),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „W kierunku polityki kryminalnej UE: Zapewnienie skutecznej realizacji polityki UE poprzez prawo karne” (COM(2011)0573),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady z dnia 6 czerwca 2011 r. w sprawie zasad uczestnictwa Unii Europejskiej w Grupie Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) Rady Europy (COM(2011)0307),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Dochody pochodzące z przestępczości zorganizowanej: przestępstwo nie popłaca” (COM(2008)0766),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej w sektorze finansowym (COM(2004)0262),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2007/425/WE z dnia 13 czerwca 2007 r., określające działania dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. na temat „Podatki a rozwój – współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie działań UE na rzecz walki z korupcją ⁽²⁾, rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej w Unii Europejskiej ⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie podejścia UE do prawa karnego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie zwalczania nielegalnego rybołówstwa na świecie – rola UE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ustawiania wyników meczów i korupcji w sporcie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2005 r. zawierającą projekt zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie walki z finansowaniem terroryzmu ⁽⁸⁾,
- uwzględniając raport Europolu w sprawie oceny zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (SOCTA) z 2013 r.
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 121.

⁽³⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 66.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0208.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0516.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0098.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0004.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 254.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- uwzględniając wnioski z wysłuchań publicznych, dyskusji na temat dokumentów roboczych i wymian opinii z osobami wysokimi rangą, a także z misji przeprowadzonych przez delegacje Komisji Specjalnej ds. Przemocności Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy,
- uwzględniając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wysłanym do parlamentów narodowych dotyczącym ich roli i doświadczeń w dziedzinie walki z przemocnością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy,
- uwzględniając wkłady tematyczne dotyczące prania pieniędzy, które przedstawili posłowie Inés Ayala Sender, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Emma McClarkin i Gay Mitchell,
- uwzględniając wkłady tematyczne dotyczące prania pieniędzy, które przedstawili posłowie Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Theodoros Skylakakis i Barbara Weiler,
- uwzględniając wkłady tematyczne dotyczące prania pieniędzy, które przedstawili posłowie Mario Borghesio i Rui Tavares,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie śródkresowe Komisji Specjalnej ds. Przemocności Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (A7-0175/2013),

Przemocność zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy

- A. mając na uwadze, że Komisji Specjalnej ds. Przemocności Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (CRIM) powierzono zbadanie zakresu przemocności zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy w oparciu o najlepszą dostępną ocenę zagrożenia oraz zaproponowanie UE odpowiednich środków umożliwiających zapobieganie zagrożeniom, reagowanie na nie oraz zwalczanie ich na poziomie międzynarodowym, europejskim i krajowym;
- B. mając na uwadze, że tradycyjne organizacje przestępcze rozszerzyły stopniowo własne sfery wpływów na skalę międzynarodową, wykorzystując możliwości związane z otwarciem wewnętrznych granic Unii Europejskiej, a także z globalizacją gospodarki i postępem technologicznym, wchodząc w układ z grupami przestępczymi z innych państw (na przykład z południowoamerykańskimi kartelami narkotykowymi oraz rosyjskojęzycznymi zorganizowanymi grupami przestępczymi), aby dzielić między siebie rynki i sfery wpływów; mając na uwadze, że coraz częściej grupy przestępcze dywersyfikują swe działania, a tym samym rozrasta się sieć powiązań między handlem narkotykami, handlem ludźmi, przemysłem nielegalnych imigrantów oraz handlem bronią; mając na uwadze, że powiązania terroryzmu z przemocnością zorganizowaną mają w coraz większym stopniu charakter zintegrowany;
- C. mając na uwadze, że globalny kryzys gospodarczy nie tylko stwarza sprzyjający grunt dla rozwoju nielegalnej działalności w przypadku niektórych osób, lecz także prowadzi do powstawania nowych rodzajów zorganizowanej działalności przestępczej, takiej jak oszustwa i korupcja w sporcie zawodowym, podrabianie produktów codziennego użytku takich jak żywność i leki, nielegalny handel tanią siłą roboczą oraz handel ludźmi; mając na uwadze, że poprzez infiltrację legalnej gospodarki przemocność zorganizowana, nadużycia i pranie pieniędzy mają tragiczne skutki dla państw członkowskich;
- D. mając na uwadze, że tylko w bardzo rzadkich przypadkach zorganizowana grupa przestępcza nie ma wymiaru transgranicznego oraz że jest to największe niewidoczne zagrożenie dla bezpieczeństwa i dobrobytu obywateli europejskich, którzy nie są informowani o gwałtownym wzroście przemocności transgranicznej ani o niemożności przeciwdziałania jej ze strony krajowych organów ścigania poza terytorium własnego kraju;
- E. mając na uwadze, że odnotowuje się rosnącą tendencję do wzajemnego wspierania się różnych grup przestępczych, którym udaje się w ten sposób – również dzięki ich nowym międzynarodowym strukturom i różnicowaniu rodzajów działalności – przewyciężyć różnice językowe, etniczne lub różnice w interesach handlowych, aby prowadzić wspólny handel, umożliwiającym zmniejszenie kosztów i zmaksymalizowanie zysków w czasie światowego kryzysu gospodarczego;
- F. mając na uwadze, że według szacunków zawartych w raporcie SOCTA 2013 Europolu w Unii Europejskiej działa co najmniej 3 600 organizacji przestępczych, oraz uznając, że najczęściej charakteryzują się one takimi cechami, jak między innymi tworzenie siatek i współpraca między poszczególnymi organizacjami, silna obecność w strukturze gospodarczo-prawnej na szczeblu międzynarodowym, tendencja do prowadzenia jednocześnie różnych rodzajów działalności przestępczej, występująca szczególnie w dużych organizacjach, a także wskazując na fakt, że aż 70 % istniejących organizacji ma członków różnej narodowości, co świadczy o międzynarodowym charakterze tego zjawiska;
- G. mając na uwadze, że ubóstwo stanowi czynnik sprzyjający rozwojowi przemocności zorganizowanej, ponieważ organizacje przestępcze wykorzystują ubóstwo;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- H. mając na uwadze, że likwidacja ubóstwa oraz poprawa dostępu do zatrudnienia i ochrony socjalnej są kluczowe;
- I. mając na uwadze, że międzynarodowe organizacje przestępcze zajmują się często procederem handlu ludźmi i ludzkimi organami, przymusową prostytutką, niewolnictwem czy tworzeniem przymusowych obozów pracy; mając na uwadze, że zachodzi pilna konieczność objęcia stałym monitoringiem procederu międzynarodowego handlu organami oraz jego powiązań z organizacjami przestępczymi; mając na uwadze, że handel ludźmi jest przejawem przestępczości i szybko zmieniającym się zjawiskiem, które przynosi zyski rzędu 25 mld EUR każdego roku i dotyka wszystkie państwa członkowskie;
- J. mając na uwadze, że całkowitą liczbę pracowników przymusowych w państwach członkowskich UE szacuje się na 880 000, z czego 30 % to ofiary wykorzystywania seksualnego, 70 % to ofiary pracy przymusowej, a większość ofiar w Unii stanowią kobiety; mając na uwadze, że praca przymusowa przynosi znaczne zyski organizacjom przestępczym, prowadzi do dumpingu socjalnego i szkodzi społeczeństwu poprzez utratę dochodów podatkowych;
- K. mając na uwadze, że ofiary handlu ludźmi pochodzą zarówno z UE, jak i z poza niej;
- L. mając na uwadze, że ofiary handlu ludźmi są werbowane, przewożone lub przetrzymywane z użyciem siły lub przy wykorzystaniu innej formy przymusu lub oszustwa, w celu wykorzystania obejmującego wykorzystywanie seksualne, pracę przymusową lub usługi o charakterze przymusowym, w tym żebranie, niewolnictwo, czyny przestępcze, pracę w gospodarstwie domowym, adopcję, przymusowe małżeństwo lub usunięcie organów; mając na uwadze, że ofiary są wykorzystywane i całkowicie zniewolone przez handlarzy lub wyzyskiwaczy, zobowiązane do spłacania ogromnych długów, często pozbawiane dokumentów tożsamości, więzione, odizolowywane i zastraszane, przez co żyją pozbawione pieniędzy we wpojonym im strachu przed odwetem i lokalnymi przedstawicielami władzy, tracą jakąkolwiek nadzieję na ucieczkę czy na powrót do normalnego życia;
- M. mając na uwadze, że zamknięcie zewnętrznych granic Unii jest niemożliwe;
- N. mając na uwadze, że każdego roku 2 000 osób ginie w wodach Morza Śródziemnego, próbując przedostać się do UE;
- O. mając na uwadze, że choć handel ludźmi zmienia się wraz ze zmieniającymi się warunkami społeczno-gospodarczymi, ofiary pochodzą głównie z krajów i regionów zmagających się z trudną sytuacją gospodarczą i społeczną, a czynniki ryzyka od lat pozostają takie same; mając na uwadze, że wśród pozostałych czynników sprzyjających procederowi handlu ludźmi występuje rozwój sektora usług seksualnych, wzrost zapotrzebowania na tanią siłę roboczą i tanie produkty, a czynnikiem wspólnym dla ofiar handlu ludźmi jest zasadniczo obietnica lepszego życia dla ofiar i/lub ich rodzin;
- P. mając na uwadze, że nielegalny handel organami, bronią, narkotykami (w tym substancjami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi oraz prekursorami, a także lekami na receptę), gatunkami dzikiej flory i fauny i ich częściami, papierosami i tytoniem, dziełami sztuki i innymi produktami pochodzi z wielu źródeł, pobudza rozwój nowych rynków przestępczych w całej Europie, zapewnia ogromne możliwości zysku organizacjom przestępczym i stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa granic UE i państw członkowskich oraz zagraża jednolitemu rynkowi i interesom finansowym UE;
- Q. mając na uwadze, że grupy przestępcze rozszerzyły szlaki narkotykowe oraz połączyły handel narkotykami z handlem innymi towarami. mając na uwadze, że internet stanowi narzędzie i nowy szlak, zarówno w przypadku zaopatrzenia w prekursor narkotykowe, jak i dystrybucji środków psychotropowych; mając na uwadze, że handel prekursorami narkotykowymi, takimi jak efedryna, pseudoefedryna i bezwodnik octowy nie jest dostatecznie nadzorowany w Unii i stanowi poważne zagrożenie;
- R. mając na uwadze, że kontrola chemikaliów pełniących rolę prekursorów oraz kontrola sprzętu wykorzystywanego do produkcji narkotyków syntetycznych stanowi kluczowy element ograniczania podaży narkotyków;
- S. mając na uwadze, że chemikalia używane do legalnych celów mogą być zdobywane przez organizacje przestępcze z legalnych źródeł i wykorzystywane jako prekursor narkotykowy; mając na uwadze, że w 2008 r. 75 % skonfiskowanego na świecie bezwodnika octowego, głównego prekursora narkotykowego do produkcji heroiny, przejęto w UE, a także mając na uwadze, że w swych corocznych raportach Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających ONZ zwraca uwagę na stosowanie przez UE niedostatecznie rygorystycznych środków zapobiegawczych w zakresie wykorzystywania tego prekursora chemicznego do nielegalnych celów;
- T. mając na uwadze, że wielu obywateli Unii żyje w ubóstwie i zmagają się z bezrobociem, podczas gdy zakres przestępczości transgranicznej zwiększa się z każdym rokiem;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- U. mając na uwadze fakt, że przestępcy nie publikują raportów, przez co nie można dokładnie obliczyć liczby legalnych miejsc pracy, które traci rynek unijny na skutek nielegalnej działalności grup przestępczych, choć można przyjąć, że liczba miejsc pracy utraconych w ten sposób jest rzędu dziesiątek milionów;
- V. mając na uwadze, że dokładna kwota utraconych dochodów podatkowych na poziomie rządów krajowych i UE jest również niemożliwa do wyliczenia, jednak prawdopodobnie jest ona rzędu setek miliardów euro rocznie i wciąż rośnie;
- W. mając na uwadze, że nielegalny handel papierosami przynosi skarbowo państw stratę w wysokości około 10 mld euro rocznie; mając na uwadze, że zyski z handlu bronią strzelecką i lekką na świecie szacuje się na kwotę od 170 do 320 mln dolarów rocznie, przy czym w Europie w obrocie znajduje się ponad 10 mln sztuk nielegalnej broni, co stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa obywateli oraz dla egzekwowania prawa; mając na uwadze, że handel wspomnianymi towarami może przynosić straty skarbowo państw i szkodę zakładom produkcyjnym oraz że ułatwia rozwój innych form przestępczości zorganizowanej, które stanowią poważne zagrożenie dla społeczeństwa, gdyż zjawisko to może łatwo przerodzić się w źródło finansowania terroryzmu;
- X. mając na uwadze, że kwoty pochodzące z handlu gatunkami dzikiej fauny i flory i ich częściami szacuje się na 18–26 mld euro rocznie, a UE jest głównym ich odbiorcą na świecie;
- Y. mając na uwadze, że taki handel powoduje straty dla dochodów państwa, szkodzi producentom i ma negatywny wpływ na rynek pracy oraz warunki społeczne i środowiskowe;
- Z. mając na uwadze, że zdolność przenikania organizacji przestępczych przeszła proces zmian, w wyniku którego organizacje te działają obecnie w sektorach takich, jak roboty publiczne, transport, dystrybucja na dużą skalę, gospodarowanie odpadami, handel dzikimi gatunkami i zasobami naturalnymi, bezpieczeństwo prywatne, rozrywka dla dorosłych i wiele innych, z których większość poddawana jest kontroli politycznej i decyzyjnej; mając w związku z tym na uwadze, że przestępczość zorganizowana w coraz większym stopniu upodabnia swoje struktury do globalnego podmiotu gospodarczego, posiadającego znaczne możliwości w zakresie przedsiębiorczości i wyspecjalizowanego w jednoczesnej dostawie różnych rodzajów nielegalnych, ale coraz częściej także legalnych towarów i usług, i mającego wpływ na gospodarkę europejską i światową, co kosztuje przedsiębiorców 870 miliardów dolarów rocznie;
- AA. mając na uwadze, że działalność przestępcza o zorganizowanym i mafijnym charakterze, dotycząca środowiska – prowadzona w różnych formach, takich jak nielegalny handel odpadami i ich nielegalne usuwanie oraz niszczenie dziedzictwa środowiskowego, krajobrazowego, artystycznego i kulturowego – osiągnęła już tak dużą skalę międzynarodową, że zjawisko to wymaga zjednoczenia sił wszystkich krajów europejskich w celu wdrożenia skuteczniejszej strategii zapobiegania działalności ekomafii i ich zwalczania;
- AB. mając na uwadze, że ogromne zasoby finansowe generowane przez zorganizowaną przestępczość i sieci mafijne zasilają instytucje bankowe i rynki finansowe, działające także na terenie UE, które, w konsekwencji, współdziałają w praniu pieniędzy;
- AC. mając na uwadze, że banki międzynarodowe odgrywają ważną rolę w procedurze prania pieniędzy i były bezpośrednio zaangażowane w pranie pieniędzy pochodzących z przestępczości zorganizowanej;
- AD. mając na uwadze, że raport SOCTA opublikowany przez Europol w 2013 r. podkreśla, że podrabianie dóbr codziennego użytku i nielegalny handel dobrami stanowi wschodzący rynek przestępczy, napędzany przez kryzys gospodarczy; mając na uwadze, że obrót środkami odurzającymi pozostaje największym rynkiem przestępczym; mając na uwadze, że nielegalny obrót odpadami i oszustwa energetyczne stanowią nowe wschodzące zagrożenia, które zasługują na szczególnej uwadze;
- AE. mając na uwadze, że skuteczna walka z przestępczością zorganizowaną we wszystkich jej formach wymaga opracowania i wdrożenia środków mających na celu pozbawienie organizacji przestępczych ich zasobów finansowych poprzez – w razie potrzeby – uchylając tajemnicę bankową;
- AF. mając na uwadze, że organizacje przestępcze korzystają również z szarej strefy z umowy z innymi podmiotami, łącząc się w celu przeprowadzenia niektórych operacji z przestępcami w „białych kołnierzykach” (przedsiębiorcami, urzędnikami publicznymi na wszystkich poziomach decyzyjnych, politykami, bankami, przedstawicielami różnych zawodów itp.), które to podmioty, chociaż nie należą do organizacji przestępczych, prowadzą z tymi organizacjami interesy korzystne dla obydwu stron;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- AG. mając na uwadze, że w niektórych państwach europejskich, nie będących członkami UE, znaczna część społeczeństwa pozostaje w szarej strefie, często utrzymując się z działalności przestępczej; mając na uwadze, iż sytuacja ta dotyczy przede wszystkim osób młodych;
- AH. mając na uwadze, że typowe sposoby działania organizacji przestępczych obejmują – oprócz przemocy, zastraszania i terroryzmu – teraz również korupcję; mając na uwadze, że pranie pieniędzy jest powiązane nie tylko z typowymi rodzajami działalności organizacji przestępczych, ale również z korupcją i przestępstwami podatkowymi; mając na uwadze, że przyczyną korupcji i nadużyć finansowych mogą być konflikty interesów; mając w związku z tym na uwadze, że przestępczość zorganizowaną, korupcję i pranie pieniędzy – chociaż są to odrębne procedery – często cechują wzajemne powiązania; mając na uwadze, że zorganizowane grupy przestępcze mogą także wykorzystywać organizacje z sektora publicznego i prywatnego, w tym organizacje nienastawione na zysk, jako „przykrywkę” dla korupcji i prania pieniędzy;
- AI. mając na uwadze, że dziennikarze śledczy odgrywają kluczową rolę w procesie wykrywania korupcji, nadużyć finansowych i przestępczości zorganizowanej, w związku z czym są narażeni na groźby o charakterze finansowym oraz zagrożenia dla ich bezpieczeństwa; mając na uwadze, że na przykład w okresie pięciu lat w 27 państwach członkowskich opublikowano w sumie 233 artykuły dotyczące śledztwa dziennikarskiego w sprawie przypadków nadużyć związanych z niewłaściwym wykorzystaniem środków unijnych⁽¹⁾; mając na uwadze, że dodatkowe fundusze, zwłaszcza ze strony Komisji i innych instytucji międzynarodowych, są niezbędne do dalszego rozwoju dziennikarstwa śledczego;
- AJ. mając na uwadze, że procedery prania pieniędzy, korupcji i przestępczości zorganizowanej dokonywane przez podmioty europejskie znacząco wpływają na kraje rozwijające się i stanowią przeszkodę na drodze ich rozwoju, sprzeniewierzając ich zasoby naturalne, ograniczając przychody podatkowe i zwiększając dług publiczny;
- AK. mając na uwadze, że internet pozwala grupom przestępczym na działanie szybsze oraz na większą skalę, a przez to zmienia schemat działalności przestępczej; mając na uwadze, że cyberprzestępczość, a w szczególności oszustwa i wykorzystywanie dzieci, stanowią rosnące zagrożenie, podczas gdy organizacje przestępcze wykorzystują internetowe zakłady sportowe jako narzędzie do osiągnięcia zysków i prania pieniędzy na całym świecie;
- AL. mając na uwadze, że ustawianie wyników zawodów sportowych to nowa forma przestępczości przynosząca duże zyski, charakteryzująca się niskimi wyrokami i bardzo dochodowa ze względu na niski stopień wykrywalności;

W obronie obywateli i legalnej gospodarki

- AM. mając na uwadze, że ochrona obywateli oraz legalnej i konkurencyjnej gospodarki zależy od woli politycznej na wszystkich szczeblach, a także od zdecydowanego zwalczania przestępczości zorganizowanej, handlu ludźmi, korupcji i prania pieniędzy – procederów, które przynoszą znaczne szkody społeczeństwu i w szczególności stanowią zagrożenie dla utrzymania się przestrzegających prawa przedsiębiorców, dla bezpieczeństwa obywateli i konsumentów oraz dla podstawowych demokratycznych zasad państwowości;
- AN. mając na uwadze, że grupy przestępcze wykorzystują współczesną technologię, środowiska i możliwości odzwierciedlające legalne możliwości i cele biznesowe; mając na uwadze, że grupy przestępcze wykazują się wysokim poziomem wiedzy, organizacji, doświadczenia i wyrafinowania, a także charakteryzują się większą mobilnością, lepszą łącznością i łatwością podróżowania; mając na uwadze, że doprowadziło to do tego, iż zorganizowane grupy przestępcze trudniej zlokalizować i łatwiej jest im wykorzystywać różne systemy prawne i różne jurysdykcje krajowe;
- AO. mając na uwadze, że według UNODC w skali ogólnoswiatowej wpływy z nielegalnej działalności wynoszą ok. 3,6 % globalnego PKB oraz że obecnie na całym świecie przepływy środków pieniężnych będących przedmiotem przestępstwa prania pieniędzy oscylują wokół 2,7 % globalnego PKB; mając na uwadze, że Komisja Europejska szacuje, że koszt korupcji tylko w Unii Europejskiej wynosi ok. 120 mld euro rocznie, tj. 1 % PKB UE; mając na uwadze, że chodzi o skradzione zasoby, które można było przeznaczyć na wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego, finansów publicznych i dobrobytu obywateli;
- AP. mając na uwadze, że dochody z nielegalnej działalności i sieci finansowe prania pieniędzy mają negatywny wpływ na gospodarkę UE, sprzyjając wzrostowi spekulacji oraz powstawaniu baniek finansowych, które wyrządzają szkodę realnej gospodarce;

⁽¹⁾ Parlament Europejski, „Study on the Deterrence of fraud with EU funds through investigative journalism in EU-27”, ((PE 490.663) 17 października 2012 r.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- AQ. mając na uwadze, że korupcja stanowi poważne zagrożenie dla demokracji i przeszkodę dla skutecznego i sprawiedliwego sprawowania rządów; mając na uwadze, że zniechęca to do inwestycji, fałszuje funkcjonowanie rynku wewnętrznego i ucziwłą konkurencję między przedsiębiorstwami i ostatecznie zagraża samemu rozwojowi gospodarczemu poprzez niewłaściwy przydział środków, szczególnie na za szkodą dla usług publicznych ogólnie i usług socjalnych w szczególności; mając na uwadze, że skomplikowane mechanizmy biurokracji, spotęgowane wieloma niepotrzebnymi wymogami poprzedzającymi wydanie zezwoleń, mogą zniechęcać przedsiębiorców, utrudniać prowadzenie legalnej działalności gospodarczej i sprzyjać przekupywaniu urzędników oraz innym formom korupcji;
- AR. mając na uwadze, że różnice w ustawodawstwie i w egzekwowaniu prawa w kwestii przekupstwa urzędników publicznych mają negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, nie tylko z powodu powstających w ten sposób różnic w warunkach konkurencji dla firm, ale też dlatego, że taki typ przekupstwa występuje również w Unii Europejskiej, gdy firmy mające siedzibę w jednym państwie członkowskim przekupują urzędników publicznych z innego państwa członkowskiego, zakłócając w ten sposób funkcjonowanie rynków;
- AS. mając na uwadze, że 74 % obywateli europejskich postrzega korupcję jako główny problem w swoim kraju i na szczeblu ponadnarodowym⁽¹⁾, a przypadki korupcji występują rzeczywiście we wszystkich sektorach społecznych; mając na uwadze, że korupcja zmniejsza zaufanie obywateli do demokratycznych instytucji i efektywność wybranych rządów w zakresie praworządności, gdyż stwarza przywileje i prowadzi do nierówności społecznej; mając na uwadze, że brak zaufania do polityków wzrasta w czasie kryzysu gospodarczego;
- AT. mając na uwadze, że obszary, w których liczba zgłaszanych przypadków drobnej korupcji jest wyższa, biorąc pod uwagę stosunek przypadków przekupstwa do liczby kontaktów, to statystycznie: usługi medyczne (6,2 %), usługi geodezyjne (5 %), służby celne (4,8 %), sądownictwo (4,2 %), policja (3,8 %), urzędy stanu cywilnego i jednostki wydające zezwolenia (3,8 %), system oświaty (2,5 %), służby użyteczności publicznej (2,5 %), urzędy skarbowe (1,9 %);
- AU. mając na uwadze, że na obszarach charakteryzujących się wysokim wskaźnikiem przestępczości organizacje przestępcze nielegalnie przejmują zasoby gospodarki lokalnej, ograniczając przez to zwykłą wolę do podejmowania działalności gospodarczej, w tym zniechęcając inwestorów z innych państw; mając na uwadze, że na tych obszarach dostęp legalnie działających przedsiębiorstw do kredytów stał się trudniejszy z powodu wyższych kosztów i większych gwarancji wymaganych przez banki; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji gospodarczej są czasami zmuszone do zwrócenia się do organizacji przestępczych w celu uzyskania kredytu na inwestycje;
- AV. mając na uwadze, że lokalne zorganizowane grupy przestępcze wykorzystują luki w legalnej gospodarce i mogą stać się głównymi dostawcami towarów codziennego użytku; mając na uwadze, że oprócz wymuszeń i zastraszania stanowiących zagrożenie dla lokalnych społeczności, proceder ten zagraża legalnej gospodarce i całemu społeczeństwu, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo przedsiębiorstw i obywateli; mając na uwadze, że cyberprzestępczość, podrabianie treści kreatywnych i nielegalny handel nimi w internecie, pornografia dziecięca, produkty farmaceutyczne, legalne środki psychotropowe i prekursorsy narkotykowe, części, części zamienne i inne produkty powszechnego, codziennego użytku, a także kwestie związane z odpowiednimi prawami i licencjami stanowią zagrożenie dla zdrowia obywateli, bezpieczeństwa, miejsc pracy i stabilności społecznej oraz mogą doprowadzić do daleko idących szkód dla przedsiębiorstw działających w sektorach, w których występują te procedery, a nawet do zagrożenia istnienia tych przedsiębiorstw;
- AW. mając na uwadze, że coraz częściej popełniane przestępstwa na szkodę branży rolno-spożywczej nie tylko narażają na poważne niebezpieczeństwo zdrowie obywateli europejskich, lecz także powodują ogromne straty w tych krajach, które z wysokiej jakości produkcji rolno-spożywczej uczyniły swój mocny punkt;
- AX. mając na uwadze, że seksualne wykorzystywanie dzieci w internecie oraz pornografia dziecięca stanowią szczególnie zagrożenie; mając na uwadze, że cyberprzestępczość, a zwłaszcza cyberprzestępczość motywowana chęcią zysku, a także różne formy niedozwolonego dostępu do systemów informatycznych często są związane z nadużyciami finansowymi; mając na uwadze, że przypadki cyberprzestępczości jako usługi (CaaS) są coraz częstsze, a ilość złośliwego oprogramowania dramatycznie rośnie; mając na uwadze, że organy europejskie, które zajmują się tymi kwestiami, wymagają większych nakładów finansowych;

⁽¹⁾ Specjalny Eurobarometr 374 dotyczący korupcji, luty 2012 r.

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- AY. mając na uwadze, że proceder prania pieniędzy przybiera coraz bardziej złożone, trudne do zidentyfikowania formy; mając na uwadze, że do celów prania brudnych pieniędzy organizacje przestępcze w coraz większym stopniu wykorzystują nielegalny, a czasami także legalny system zakładów i „ustawianie” wyników rozgrywek sportowych, szczególnie internetowych, oraz banki w krajach, w których nadzór nad przepływem pieniędzy jest niewystarczający, w celu zapobieżenia praniu pieniędzy i unikania opodatkowania; mając na uwadze, że „ustawianie” wyników rozgrywek sportowych należy postrzegać jako zyskową formę przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że legalne gry hazardowe jako przejaw działalności biznesowej powinny być wspierane na podstawie zasady pomocniczości i proporcjonalności;
- AZ. mając na uwadze, że fałszowanie zapisów księgowych przedsiębiorstwa często służy tworzeniu „nieoficjalnej” płynności, która wpływa na obniżenie podstawy opodatkowania i może być wykorzystywana do celów korupcji i prania pieniędzy, stanowiąc zagrożenie dla uczciwej konkurencji i ograniczając możliwości państwa w zakresie pełnienia funkcji społecznych;
- BA. mając na uwadze, że w dobie polityki oszczędności oszustwa podatkowe kosztują państwa członkowskie, zgodnie z szacunkami, 1 bln euro rocznie; mając na uwadze, że unikanie opodatkowania nie dotyczy jedynie szarej strefy gospodarki, ale występuje również w legalnej gospodarce, wśród znanych korporacji;

Potrzeba przyjęcia wspólnego podejścia na szczeblu europejskim

- BB. mając na uwadze, że pewnie działania zostały już podjęte na szczeblu europejskim dla zapewnienia wyważonych ram regulacyjnych i prawnych w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy;
- BC. mając na uwadze, że – szczególnie w przypadku przestępczości transgranicznej – różnorodność podejść, jakie państwa członkowskie stosują do przestępczości, oraz różnice w prawie materialnym i prawie karnym mogą tworzyć luki i słabe punkty w karnych, cywilnych i podatkowych systemach prawnych w całej Unii Europejskiej; mając na uwadze, że raje podatkowe, państwa prowadzące luźną politykę bankową oraz państwa separatystyczne, w których brakuje silnej władzy centralnej, stały się kluczowe dla prania pieniędzy przez organizacje przestępcze;
- BD. mając na uwadze, że grupy przestępcze mają często strukturę międzynarodowych sieci, które wymagają działań transgranicznych, w tym efektywnej komunikacji o dużym zasięgu oraz przepływu informacji między odpowiednimi agencjami krajowymi i międzynarodowymi;
- BE. mając na uwadze, że ochrona interesów finansowych UE i euro musi być priorytetem w zakresie monitorowania pogłębiającego się zjawiska sprzeniewierzenia funduszy europejskich przez organizacje przestępcze poprzez tzw. oszustwa wewnątrz Wspólnoty oraz podrabianie waluty euro;
- BF. mając na uwadze, że programy takie, jak Herkules, Fiscalis, Cło i Perykles opracowano na poziomie europejskim w celu ochrony interesów finansowych Unii oraz w celu zwalczania nielegalnej, transnarodowej i transgranicznej działalności przestępczej;
- BG. mając na uwadze, że głównym wrogiem strefy euro jest rozbieżność w zakresie wydajności między państwami członkowskimi. mając na uwadze, że skutkuje to, średnio- i długoterminowo, powstaniem problemu rozbieżności na poziomie konkurencyjności, którego nie rozwiąże dewaluacja pieniężna, a który prowadzi do ostrych i politycznie niebezpiecznych programów oszczędnościowych mających na celu wewnętrzną dewaluację; mając na uwadze, że korupcja systemowa w sektorze usług publicznych, będąca czynnikiem hamującym efektywność, bezpośrednio inwestycje zagraniczne i innowacje, uniemożliwia właściwe funkcjonowanie unii walutowej;
- BH. mając na uwadze, że w sektorach publicznych UE odnotowano przynajmniej 20 mln przypadków drobnej korupcji oraz że zjawisko to również występuje w sektorach administracji publicznej państw członkowskich (oraz wśród odpowiednich polityków) odpowiedzialnych za zarządzanie funduszami unijnymi oraz interesami finansowymi Unii;
- BI. mając na uwadze, że w Europie istnieje poważna luka podatkowa, a każdego roku UE traci z dochodów publicznych 1 bln euro w wyniku oszustw podatkowych i unikania opodatkowania, co stanowi roczny koszt dla każdego obywatela Unii rzędu 2 000 euro;
- BJ. mając na uwadze, że aby stawić czoła przestępczości zorganizowanej, ustawodawcy państw członkowskich muszą mieć możliwość szybkiej i efektywnej reakcji na zmienne struktury i nowe formy przestępczości oraz że wszystkie państwa członkowskie, w szczególności po przyjęciu Traktatu z Lizbony, są zobowiązane zapewnić Unię wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

- BK. mając na uwadze, że podejście stosowane na szczeblu europejskim w dziedzinie zwalczania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy musi opierać się na najlepszych dostępnych ocenach zagrożenia i na ściślejszej współpracy wymiarów sprawiedliwości i policyjnej również z państwami trzecimi, na wspólnym określeniu przestępstw, w tym przestępstwa polegającego na udziale w grupie przestępczej lub przestępstwa prania pieniędzy przez ten sam podmiot, który je uzyskał, kryminalizacji wszelkich form korupcji, na zbliżeniu ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie niektórych przepisów istotnych z proceduralnego punktu widzenia, np. dotyczących instytucji przedawnienia, ustanowienia skutecznych środków konfiskaty i odzyskiwania mienia grup przestępczych i pochodzącego z korupcji, zapewnienia większej odpowiedzialności organów administracji publicznej, polityków, prawników, notariuszy, agentów nieruchomości, zakładów ubezpieczeń i innych przedsiębiorstw, szkolenia sędziów i funkcjonariuszy policji oraz wymiany najlepszych praktyk dotyczących adekwatnych instrumentów prewencyjnych;
- BL. mając na uwadze, że wzajemne uznanie stanowi podstawę współpracy wymiarów sprawiedliwości państw członkowskich UE w sprawach cywilnych i karnych;
- BM. mając na uwadze, że walka z handlem ludźmi stanowi dla UE priorytet, a od lat 90. ubiegłego wieku opracowano w tym zakresie wiele inicjatyw, środków działania, programów dofinansowania oraz ram prawnych, a także mając na uwadze, że art. 5 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zabrania w szczególności handlu ludźmi;
- BN. mając na uwadze, że aby umożliwić współpracę państw członkowskich w zakresie zwalczania przestępczości i egzekwowania prawa, konieczne jest wzajemne zaufanie między organami wymiaru sprawiedliwości w UE; mając na uwadze, że zasada wzajemnego zaufania wymaga ustanowienia minimalnych standardów ochrony na możliwie najwyższym poziomie;
- BO. mając na uwadze, że prawo karne i systemy postępowania karnego państw członkowskich rozwijały się na przestrzeni wieków; mając na uwadze, że każde z państw członkowskich charakteryzuje inny system, oraz że w konsekwencji państwu członkowskiemu należy pozostawić wolność kształtowania kluczowych obszarów prawa karnego w ramach własnych systemów;
- BP. mając na uwadze zasadniczą różnicę między świadkami a osobami współpracującymi z wymiarem sprawiedliwości; mając na uwadze, że państwa członkowskie i Unia Europejska są zobowiązane do zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa tym, którzy zdecydowali się wystąpić przeciwko zorganizowanej przestępczości i mafiom, narażając życie własne i swoich bliskich;
- BQ. mając na uwadze, że choć system przetargów na zamówienia publiczne znajduje się pod ścisłym nadzorem, to procedura wydawania pieniędzy z przetargu nie jest przejrzysta, a państwa członkowskie różnią się od siebie znacznie w zakresie deklaracji o braku konfliktu interesów;

Zapewnienie jednolitych i spójnych ram prawnych

1. uważa za konieczne przygotowanie odpowiedniej reakcji politycznej przeciwko obecności organizacji przestępczych i mafii na szczeblu europejskim poprzez opracowanie szczegółowego i szybkiego planu działania, w którym zostaną określone środki ustawodawcze i nieustawodawcze zmierzające do likwidacji tych organizacji oraz do wskazania i odzyskania wszelkich form wzbogacenia, które mogą być (bezpośrednio lub pośrednio) z nimi powiązane;
2. jest przekonany, że w celu pokonania zorganizowanej i mafijnej przestępczości oraz likwidacji takich zjawisk jak korupcja i pranie pieniędzy, które, w ich całościowym wymiarze, powodują ograniczenie wolności, praw i bezpieczeństwa obecnych i przyszłych pokoleń obywateli europejskich, konieczne jest podjęcie nie tylko działań reakcyjnych, ale także szeroko zakrojonych działań prewencyjnych;
3. wzywa Komisję do zaproponowania wspólnych standardów prawnych oraz modeli integracji i współpracy między państwami członkowskimi; wzywa Komisję w szczególności – na podstawie sprawozdania z oceny wdrożenia decyzji ramowej w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej i opracowywania bardziej zaawansowanego ustawodawstwa państw członkowskich – do przedstawienia wniosku ustawodawczego zawierającego wspólną definicję przestępczości zorganizowanej, w skład której wchodzi m. in. przestępstwa polegające na udziale w grupie przestępczej o charakterze mafijnym, obejmującą zapis o ukierunkowaniu na przedsiębiorczość w ramach tego proceduru i kładącą nacisk na zastraszanie stosowane przez grupę przestępczą, oraz uwzględniając art. 2a Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że wnioski dotyczące przepisów unijnego prawa karnego materialnego muszą przestrzegać praw podstawowych i zasad pomocniczości i proporcjonalności, a także stanowisk wyrażonych w rezolucji Parlamentu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie podejścia UE do prawa karnego;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

4. wzywa Komisję do opracowania wspólnej definicji korupcji w celu opracowania spójnej globalnej polityki zwalczania korupcji; zaleca, aby w swoim sprawozdaniu w sprawie środków zwalczania korupcji przyjętych przez państwa członkowskie, które ma zostać opublikowane w 2013 r., Komisja omówiła każdą formę korupcji, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, w tym w przypadku organizacji nienastawionych na zysk, podkreślając najlepsze praktyki krajowe w zwalczaniu korupcji, oraz określiła kryteria umożliwiające wiarygodny pomiar tego zjawiska w celu zawarcia wyczerpującego przeglądu obszarów podatnych na korupcję w poszczególnych krajach; wzywa Komisję, aby przekazywała do Parlamentu Europejskiego i do państw będących stronami Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (UNCAC) regularne sprawozdania dotyczące działań podejmowanych przez państwa członkowskie i na poziomie UE oraz do zaktualizowania w związku z tym ustawodawstwa europejskiego obowiązującego w tej dziedzinie;
5. jest zdania, że skuteczne ramy prawne muszą odpowiednio uwzględniać wzajemne zależności między przepisami dotyczącymi zapobiegania praniu pieniędzy oraz podstawowym prawem do ochrony danych osobowych, aby zapewnić, że działania w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy nie obniżają ustalonych standardów w zakresie ochrony danych; w związku z powyższym z zadowoleniem przyjmuje system ochrony danych wykorzystywany przez Europol;
6. zwraca się do Komisji o włączenie do jej wniosku dotyczącego harmonizacji prawa karnego w dziedzinie prania pieniędzy, przewidzianego na 2013 r., wspólnej definicji przestępstwa prania pieniędzy przez ten sam podmiot w oparciu o najlepsze praktyki państw członkowskich, oraz do uznania za przestępstwa źródłowe tych przestępstw, które mogą być ciężkie ze względu na dostarczanie korzyści osobom, które je popełniają;
7. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku o rozszerzenie art. 18 dyrektywy w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi, która zachęca państwa członkowskie do uznania za przestępstwo czynów polegających na korzystaniu z usług osób, które padły ofiarą wszelkich form wykorzystywania w związku z handlem ludźmi, przy czym mowa tu zarówno o wykorzystywaniu seksualnym, jak też o wyzysku w pracy;
8. uważa, że warunki oraz wyniszczające skutki cierpienia, jakiego doświadczają ofiary handlu ludźmi, są niedopuszczalne i stanowią przestępstwo przeciwko prawom człowieka; z tego względu wzywa Komisję i państwa członkowskie do prowadzenia działań mających na celu społeczne napiętnowanie takich procederów poprzez organizowanie zdecydowanych i nieustających kampanii uświadamiających o jasnych i dobrze zaplanowanych celach dotyczących zmniejszenia liczby przypadków tych przestępstw; kampanie powinny podlegać corocznym ocenom w ramach Europejskiego Dnia Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi obchodzonego 18 października każdego roku oraz przez okres kolejnych pięciu lat aż do Europejskiego Roku Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi;
9. zaleca państwom członkowskim opracowanie we współpracy z Komisją, Parlamentem Europejskim i przy wsparciu Europolu, Eurojustu i Agencji Praw Podstawowych – możliwie najbardziej jednolitych i spójnych wskaźników na szczeblu europejskim służących przynajmniej pomiarowi zakresu, kosztów oraz krzywdy społecznej powstałych w wyniku przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy odnotowywanych w Unii Europejskiej;
10. zwraca się do Komisji i Rady o rozważenie możliwości utworzenia europejskiej listy organizacji przestępczych na wzór europejskiej listy organizacji uznawanych za terrorystyczne;
11. zaleca utworzenie europejskiej sieci łączącej różne instytuty uniwersyteckie zajmujące się problematyką przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy w celu propagowania badań naukowych w tym zakresie;
12. kładzie nacisk na potrzebę zastosowania w pełnym zakresie istniejących instrumentów dotyczących wzajemnego uznawania oraz przyjęcia ustawodawstwa europejskiego zapewniającego natychmiastową wykonalność wyroków skazujących i nakazów konfiskaty na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym zostały wydane; uważa, że należy poprawić wzajemną materialną pomoc prawną oraz wzajemne uznawanie środków dowodowych między państwami członkowskimi;
13. jest zdania, że działania w zakresie walki z handlem ludźmi i pracą przymusową powinny koncentrować się na przyczynach źródłowych problemu, takich jak nierówności na świecie; z uwagi na powyższe wzywa państwa członkowskie do spełniania swoich zobowiązań w zakresie pomocy rozwojowej i MCR;
14. wzywa Komisję oraz ESDZ do wzmocnienia działań i programów w wymiarze zewnętrznym, w tym umów dwustronnych, w celu walki z handlem ludźmi poprzez podejmowanie działań prewencyjnych w krajach pochodzenia i tranzytu, zwracając szczególną uwagę na osoby nieletnie i dzieci pozbawione opieki;
15. wzywa Komisję do opracowania wiarygodnego systemu monitoringu w ramach UE w celu zapewnienia skuteczniejszego monitorowania przemieszczania się handlarzy ludźmi oraz ofiar procedury;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

16. wzywa Komisję do pilnego opracowania porównywalnego i wiarygodnego ogólnounijnego systemu zbierania danych, w oparciu o wspólne i uzgodnione wysokiej jakości wskaźniki, wspólnie z państwami członkowskimi oraz instytucjami międzynarodowymi zajmującymi się walką z handlem ludźmi; aby poprawić widoczność i podkreślić pilną potrzebę utworzenia systemu danych, pomocne może się okazać utworzenie Centrum Monitorowania ds. Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi w ramach działającej już witryny UE dotyczącej przeciwdziałaniu handlowi ludźmi oraz nałożenie na wszystkie instytucje UE i siedem zaangażowanych agencji obowiązku wprowadzania danych, zachęcając do tego także organizacje pozarządowe i inne instytucje;
17. wzywa Komisję do wprowadzenia w życie zaleceń określonych w Strategii UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012-2016;
18. wzywa Komisję do spełnienia warunków niezbędnych do uruchomienia europejskiego telefonu zaufania dla ofiar handlu ludźmi, aby pomóc w uświadamianiu ofiar o przysługujących im prawach;
19. wzywa Komisję do przeznaczenia większych zasobów na walkę z wykorzystywaniem serwisów społecznościowych oraz cyberprzestrzeni do celów handlu ludźmi;
20. wzywa Komisję do zwiększenia współpracy transgranicznej wymiarów sprawiedliwości oraz policji między państwami członkowskimi UE a agencjami UE, biorąc pod uwagę fakt, że przestępstwo handlu ludźmi nie ogranicza się do jednego państwa członkowskiego;
21. wzywa do wzmocnienia sankcji wobec instytucji bankowych i finansowych, które współdziałają w paserstwie i/lub praniu pieniędzy pochodzących ze zorganizowanej działalności przestępczej;

Zahamowanie i przeciwdziałanie działalności organizacji przestępczych i korupcji poprzez stosowanie agresywnych środków wobec ich zasobów i mienia

22. jeżeli chodzi o konfiskatę, zachęca państwa członkowskie do rozważenia – na podstawie najbardziej zaawansowanych legislacji krajowych – możliwości wdrożenia wzorców opartego na prawie cywilnym systemu zajmowania majątku w przypadkach, w których – uwzględniając zasadę prawdopodobieństwa i występując do sądu o odpowiednie zezwolenie – można stwierdzić, że mienie to pochodzi z działalności przestępczej lub jest wykorzystywane do finansowania działalności przestępczej; uważa, że wzorce prewencyjne dotyczące konfiskaty mogą być przewidywane po wydaniu orzeczenia przez sąd, zgodnie z konstytucyjnymi gwarancjami krajowymi i bez uszczerbku dla prawa własności i prawa do obrony; ponadto zachęca państwa członkowskie do sprzyjania wykorzystywaniu mienia pochodzącego z przestępstwa do celów społecznych; sugeruje podjęcie działań i uruchomienie funduszy na potrzeby finansowania działań w zakresie ochrony skonfiskowanego mienia, mających na celu zachowanie jego integralności;
23. zaleca określenie jako przyczyny wykluczenia na co najmniej pięć lat wykonawcy z udziału w zamówieniu publicznym w całej Europie otrzymanie prawomocnego wyroku za udział w organizacji przestępczej, w procedurze prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, za czyn polegający na korzystaniu z usług osób, które padły ofiarą wykorzystywania w związku z handlem ludźmi i zatrudnianiem nieletnich, korupcję lub inne poważne przestępstwo przeciwko interesom publicznym, bez względu na to, czy przestępstwo takie spowodowało utratę dochodu z podatków bądź zaszkodziło społeczeństwu, a także za inne szczególnie poważne przestępstwa o wymiarze transgranicznym, o których mowa w art. 83 ust. 1 TFUE (tzw. euoprzestępstwa), również jeżeli przyczyna ta zostaje stwierdzona w trakcie postępowania mającego na celu udzielenie zamówienia; uważa, że procedury udzielania zamówień publicznych muszą opierać się na zasadzie legalności oraz że w tych ramach należy określić kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie w celu zapewnienia przejrzystości (również dzięki systemom e-zamówień) i zapobiegania nadużyciom, korupcji i innym poważnym nieprawidłowościom; wzywa służby Komisji do opracowania struktury lub planów współpracy, aby zapewnić całościowe podejście do walki z przestępstwami korupcyjnymi w ramach zamówień publicznych;
24. zauważa istnienie powiązania pomiędzy legalną i nielegalną działalnością, gdyż w niektórych przypadkach legalne środki stanowią źródło zasobów przeznaczanych na cele działalności nielegalnej; podkreśla, że monitoring przepływu legalnych środków może pomóc w identyfikacji majątku pochodzącego z przestępstwa;
25. uznaje, że w celu zwalczania handlu narkotykami oraz innych przestępstw będących formą przestępczości zorganizowanej, działania organów sądowych i policyjnych powinny obejmować nie tylko współpracę z Eurojustem i Europolem, lecz także porozumienia o współpracy – bez uszczerbku dla spoczywającego na nich obowiązku zachowania poufności – z przedsiębiorstwami z sektora transportu, logistyki, przemysłu chemicznego, z dostawcami usług internetowych, z sektorem bankowym i usług finansowych, zarówno w państwach członkowskich, jak i w państwach trzecich; podkreśla znaczenie walki z podażą narkotyków poprzez ścisłą kontrolę prekursorów narkotykowych i popiera wnioski Komisji zmieniający rozporządzenie (WE) nr 273/2004, określający sposoby zapobiegania rozprzestrzenianiu się z handlu wewnętrznego UE np. bezwodnika octowego, poprzez zaostrzenie wymogów rejestracyjnych dotyczących tego produktu;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

26. wyraża zaniepokojenie nieskutecznością narzędzi dochodzeniowych udostępnionych w różnych krajowych systemach prawnych, które nie biorą dostatecznie pod uwagę konieczności zapewnienia odpowiednich i szczególnych narzędzi do walki z organizacjami przestępczymi i mafijnymi; ponawia wnioski złożone już do Komisji Europejskiej w rezolucji przyjętej w dniu 25 października 2011 r. dotyczący opracowania studium porównawczego specjalnych technik dochodzeniowych stosowanych obecnie w różnych państwach członkowskich, które może stanowić podstawę do działań na szczeblu europejskim, aby zapewnić właściwym organom niezbędne narzędzia śledcze w oparciu o najlepsze istniejące praktyki;

27. zachęca Komisję, państwa członkowskie i przedsiębiorstwa do wdrożenia konkretnych środków w celu zwiększenia identyfikowalności dóbr (np. informacje na etykiecie o kraju pochodzenia produktów rolno-spożywczych, oznaczenie CIP dla broni palnej lub kody cyfrowe do numerów identyfikacji podatkowej papierosów, wyrobów alkoholowych i leków na receptę) w celu skuteczniejszej ochrony zdrowia konsumentów, poprawy bezpieczeństwa obywateli, zniechęcania do przemytu i zwalczania nielegalnego handlu; ubolewa, że państwa członkowskie nie wyraziły chęci wprowadzenia kwestii identyfikowalności do znowelizowanego Wspólnotowego Kodeksu Celnego;

28. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zacieśnienie współpracy na morzu w celu zwalczania handlu ludźmi oraz przepływu narkotyków oraz nielegalnych i sfałszowanych produktów przez wewnętrzne i zewnętrzne granice morskie Unii; uznaje, że zarządzanie granicami obejmuje także wymiar migracyjny związany z prawami podstawowymi migrantów, w tym, gdzie jest to właściwe, prawo do azylu, a także ochronę ofiar handlu ludźmi lub pracy przymusowej, w szczególności małoletnich, oraz pomoc im;

29. uznaje pilną potrzebę dalszego rozwoju ram prawnych i instrumentów operacyjnych na szczeblu europejskim w zakresie zwalczania cyberprzestępczości na rzecz szerszej współpracy międzynarodowej, także przy wsparciu Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3), aby zapewnić obywatelom (szczególnie osobom najbardziej narażonym), przedsiębiorstwom i władzom publicznym wysoki poziom bezpieczeństwa, nie szkodząc wolności informacji i ochronie danych;

30. z niepokojem stwierdza wykazany przez organy sądowe i policyjne znaczący związek między nielegalną zorganizowaną działalnością przestępczą a finansowaniem nielegalnej działalności grup terrorystycznych z dochodów pochodzących z nielegalnego handlu międzynarodowego; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia środków zwalczania tych zjawisk;

31. biorąc pod uwagę fakt, iż przestępczość zorganizowana wykorzystuje cyberprzestrzeń i jej nielegalne narzędzia na coraz większą skalę, wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego przyjęcia strategii bezpieczeństwa cybernetycznego na poziomie krajowym;

32. zwraca się do Komisji o opracowanie karty Unii Europejskiej w sprawie ochrony i pomocy ofiarom handlu ludźmi w celu gromadzenia wszystkich istniejących wskaźników, środków, programów i zasobów w sposób bardziej spójny, skuteczny i przydatny dla stron zaangażowanych w realizację celu polegającego na zwiększeniu ochrony ofiar; zwraca się do Komisji o uruchomienie telefonu zaufania dla ofiar handlu ludźmi;

33. przypomina Komisji o szczególnym traktowaniu dzieci, które są ofiarami handlu ludźmi, jak również o zwiększeniu ochrony osób nieletnich pozbawionych opieki oraz dzieci, którymi handlują ich własne rodziny (przypadki, które należy uwzględnić, proponując powrót do krajów pochodzenia, identyfikację opiekunów, itd.); wskazuje potrzebę stosowania nie tylko podejścia uwzględniającego płęć, ale również kwestie związane z problemami zdrowotnymi i niepełnosprawnością;

34. zwraca się do Komisji o zwiększenie środków przeznaczanych na rzecz wyspecjalizowanych organizacji pozarządowych, mediów i ośrodków badawczych w celu zapewnienia większego wsparcia, ochrony i pomocy dla ofiar, tak by ich zeznania składane przed sądami stały się w mniejszym stopniu konieczne; wzywa także Komisję do poświęcenia większej uwagi aspektom widoczności, podnoszeniu świadomości oraz potrzebom ofiar, aby ograniczyć zapotrzebowanie, które napędza ten proceder, oraz nadużycia, jakich dopuszczają się handlujący ludźmi oraz by dążyć do całkowitego wyeliminowania przypadków wykorzystywania seksualnego i wyzysku w pracy;

35. zwraca się do Komisji o opracowanie skuteczniejszych proaktywnych technik śledczych w dochodzeniach finansowych jako kluczowej kwestii służącej zminimalizowaniu presji wywieranej na ofiary handlu ludźmi, występujące w charakterze świadków w procesach przeciwko handlarzom ludźmi; zwraca się także do Komisji o wprowadzenie specjalnych szkoleń oraz zapewnienie odpowiednich zasobów agencjom UE zwalczającym przestępstwa handlu ludźmi, w tym zapewnienie współpracy na poziomie transgranicznym oraz współpracy poza granicami; przypomina Komisji, że powyższe działania wymagają podejścia całościowego, promowania międzydyscyplinarnej współpracy na szczeblu lokalnym, krajowym i transgranicznym, zachęcania państw członkowskich do tworzenia, między innymi, specjalnych jednostek policyjnej służby wywiadowczej oraz zachęcania do współpracy pomiędzy organami administracyjnymi a organami ścigania;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Zacieśnienie współpracy sądowej i policyjnej na szczeblu europejskim i międzynarodowym

36. podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy i zwiększenia jej przejrzystości poprzez opracowanie skutecznej metody komunikacji i wymiany informacji wymiarów sprawiedliwości i organów ścigania między organami państw członkowskich, Europolem, Eurojustem, OLAF-em i ENISA, a także z odpowiadającymi im organami państw nienależących do UE, a w szczególności krajów sąsiadujących, w celu usprawnienia systemów zbierania dowodów oraz zapewnienia skutecznego przetwarzania i skutecznej wymiany danych i informacji potrzebnych do wykrywania przestępstw, w tym przestępstw przeciwko interesom finansowym UE, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości i proporcjonalności, jak również praw podstawowych Unii Europejskiej; w tym celu wzywa właściwe organy państw członkowskich do stosowania przyjętych instrumentów dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w obszarze prawa karnego, które zapewniają skuteczną walkę z transgraniczną przestępczością zorganizowaną; wzywa Komisję do uzgodnienia planu działania w celu jeszcze większego zacieśnienia współpracy wymiarów sprawiedliwości i policyjnej, utworzenia organów dochodzeniowych ds. karnych oraz właściwych do prowadzenia dochodzenia w sprawach dotyczących naruszeń i przestępstw popełnianych na terenie UE;

37. wzywa Komisję Europejską do uwzględnienia w układach stowarzyszeniowych i w umowach handlowych z państwami trzecimi specjalnych klauzul dotyczących współpracy w dziedzinie walki z nielegalnym handlem prowadzonym przez organizacje przestępcze i z praniem pieniędzy; stwierdza brak współpracy międzynarodowej, w szczególności z państwami tranzytowymi lub państwami pochodzenia spoza UE; uznaje potrzebę podjęcia zdecydowanych działań dyplomatycznych w celu wezwania tych krajów do zawarcia porozumień o współpracy lub do wypełnienia porozumień, które podpisały; podkreśla znaczenie procedury rozpatrywania wniosków o pomoc prawną;

38. podkreśla potrzebę wzmocnienia istniejącej sieci punktów kontaktowych ds. zwalczania korupcji oraz jej wspierania przez Eurojust, Eurojust i CEPOL; podkreśla, że punkty kontaktowe powinny służyć nie tylko jako miejsce wymiany informacji, ale również powinny być wykorzystywane do umocnienia obustronnej współpracy w konkretnych przypadkach przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych; zaleca, aby punkty kontaktowe podjęły kwestie różnic w ustalaniu priorytetów, w zasobach i wiedzy specjalistycznej oraz sygnalizowały problemy wynikające z takich różnic; podkreśla, że sieć powinna zachęcać do podejmowania skoordynowanych działań, w przypadku zaistnienia zjawiska przekupstwa w państwie członkowskim na szczeblu spółki zależnej danej spółki macierzystej lub spółki holdingowej utworzonej w innym państwie członkowskim;

39. wzywa państwa członkowskie do szybkiej i pełnej implementacji przepisów UE w celu umożliwienia wspólnej walki z przestępczością w Unii;

40. wzywa wszystkie państwa członkowskie do zaangażowania się w pełne uznanie agencji Eurojust i Eurojust, których działanie i wyniki, niezależnie od prowadzonych reform i koniecznych usprawnień, które mają zostać wprowadzone, są ściśle uzależnione od poziomu uczestnictwa, zaufania i współpracy krajowych organów śledczych i sądowych;

41. podkreśla, że do zwalczania przestępczości zorganizowanej niezbędne jest stosowanie podejścia opierającego się na zwalczaniu korupcji i przestępczości zorganizowanej na szczeblu europejskim, w tym szkolenie i zaangażowanie funkcjonariuszy oraz szefów policji, w szczególności w zakresie świadomości na temat rozwijających się i mniej widocznych rodzajów działalności przestępczej; zauważa, że lokalna przestępczość często wspiera przestępczość na skalę międzynarodową;

42. wzywa państwa członkowskie do opracowania wytycznych w sprawie ścigania korupcji i prania pieniędzy; zaleca, aby takie wytyczne składały się z najlepszych praktyk (np. potrzeba specjalistycznego personelu, współpraca pomiędzy organami dochodzeniowymi a wymiarem sprawiedliwości, metody radzenia sobie z często trudnym zbieraniem dowodów), wskazania podstawowych zasobów ludzkich i innych zasobów niezbędnych do skutecznego ścigania korupcji oraz środków wspierających współpracę międzynarodową;

43. uważa, że zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia wysokiego poziomu wewnątrz europejskiej współpracy sądowej ma pełne uznanie wszystkich synergii istniejących między europejską siecią sądową a Eurojust;

44. podkreśla wagę konsultacji pomiędzy regionalnymi i krajowymi organami ścigania oraz społeczeństwem obywatelskim podczas opracowywania ram ustawodawczych i regulacyjnych;

45. zauważa istotę opracowania przez państwa członkowskie wspólnie z Unią Europejską oraz podmiotami międzynarodowymi, zdecydowanego, długoterminowego planu strategicznego dotyczącego kwestii lokalnych i globalnych z zakresu przestępczości zorganizowanej, w celu zidentyfikowania pojawiających się zagrożeń, stopni narażenia rynku i czynników ryzyka oraz stworzenia strategii UE zakładającej również planowanie, a nie tylko reakcję;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

46. wzywa państwa członkowskie i Komisję do nadania większego znaczenia roli sędziów, prokuratorów i oficerów łącznikowych oraz do zapewnienia szkoleń w zakresie wymiaru sprawiedliwości, aby stawić czoła nowym formom przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy, w tym cyberprzestępczości, w szczególności za pomocą CEPOL-u, Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości oraz pełnego wykorzystywania instrumentów finansowych, takich jak instrument na rzecz wspierania współpracy policyjnej w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub program Herkules III; zaleca propagowanie nauki języków obcych w ramach szkolenia funkcjonariuszy policji i pracowników wymiaru sprawiedliwości w celu ułatwienia współpracy międzynarodowej; wzywa do wspierania europejskiego programu wymiany najlepszych praktyk i programu szkoleń dla sędziów i funkcjonariuszy policji;

47. wzywa państwa członkowskie i Komisję do kontynuowania ich wspólnych wysiłków mających na celu zakończenie negocjacji dotyczących projektu dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych jako instrumentu usprawniającego transgraniczne zbieranie dowodów oraz istotnego kroku na drodze do utworzenia jednej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;

48. wzywa do wzmożonej współpracy w sprawach dotyczących fałszerstw dokumentów i oszustw oraz wzywa do podjęcia wspólnej refleksji nad poprawą wiarygodności i autentyczności dokumentów źródłowych;

49. oczekuje utworzenia na szczeblu krajowym struktur zajmujących się działalnością dochodzeniową i zwalczaniem organizacji przestępczych i mafijnych z możliwością rozwoju, przy wsparciu Europolu, „antymafijnej sieci operacyjnej” cechującej się sprawnością i nieformalnością, w celu wymiany informacji na temat powiązań strukturalnych między mafiami obecnymi na danym terytorium, planów przestępczych i finansowych, lokalizacji majątku i prób przeniknięcia do dziedziny zamówień publicznych;

50. jest zdania, że globalizacja przestępczości zorganizowanej wymaga bliższej współpracy państw członkowskich, a także silniejszej współpracy w ramach UE i na szczeblu międzynarodowym; zachęca do intensywniejszego współdziałania Unii Europejskiej z ONZ, OECD i Radą Europy w dziedzinie walki z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy, aby dokonać integracji odpowiednich strategii politycznych i sformułować wspólne definicje funkcjonalne; popiera starania podejmowane przez FATF w celu promowania strategii politycznych dotyczących zwalczania procederu prania pieniędzy; pilnie wzywa państwa członkowskie do ratyfikowania i pełnego wdrożenia wszystkich istniejących instrumentów międzynarodowych w tej dziedzinie; wzywa Komisję, aby wspierała państwa członkowskie w ich staraniach w walce przeciwko zorganizowanej przestępczości; zaleca przystąpienie Unii Europejskiej do GRECO w charakterze pełnoprawnego członka;

51. zaleca podjęcie wspólnego działania w celu zapobiegania nielegalnym zjawiskom w dziedzinie środowiska, powiązanych z przestępczą działalnością zorganizowaną i mafijną lub z niej wynikającym oraz ich zwalczania, również poprzez wzmocnienie organów europejskich, takich jak Europol i Eurojust oraz organów międzynarodowych, takich jak Interpol i UNICRI, a także poprzez wymianę metod pracy oraz informacji będących w posiadaniu państw członkowskich, które najbardziej zaangażowały się w walkę z tą formą przestępczości, aby można było opracować wspólny plan działania;

52. wzywa Radę i państwa członkowskie do ratyfikowania i pełnego wdrożenia Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych; podkreśla negatywne skutki przekupstwa zagranicznych urzędników państwowych dla praw podstawowych Unii Europejskiej, środowiska i polityki na rzecz rozwoju;

53. wzywa do usprawnienia narzędzi zwalczania transgranicznej przestępczości zorganizowanej, takich jak europejski nakaz dochodzeniowy (EIO – European Investigation Order) i wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze; wzywa do zacieśnienia współpracy z krajami sąsiadującymi z UE przy zwalczaniu przestępczości zorganizowanej wkraczającej do UE;

54. wzywa państwa członkowskie do opracowania właściwych globalnych strategii wymiany informacji w ramach ich służb wywiadowczych oraz analiz przewidujących rodzące się tendencje w zakresie przestępczości zorganizowanej;

55. podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy w zakresie nadużyć finansowych w UE pomiędzy służbami UE na wszystkich szczeblach krajowych, w tym na szczeblach regionalnym i samorządowym, odgrywających kluczową rolę w zarządzaniu funduszami unijnymi;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Skuteczna i odporna na korupcję administracja publiczna

56. uważa, że niemożliwe jest stworzenie skutecznej unii gospodarczej i fiskalnej bez Unii przeciwdziałającej korupcji;
57. podkreśla, że przejrzystość jest naturalnym wrogiem korupcji, od której zaczyna się przestępstwo, i wyraża przekonanie, że działania osób zajmujących wysokie stanowiska lub posiadających znaczny majątek, którym przysługują przywileje i immunitety, powinny być całkowicie przejrzyste;
58. uważa, że źle zorganizowana, nieprzejrzysta biurokracja i złożone procedury potencjalnie mogą szkodzić skuteczności działań administracyjnych, a także zaburzają przejrzystość procesów podejmowania decyzji, irytują obywateli i mogą w związku z tym stanowić podatny grunt dla korupcji; uważa, że w ten sam sposób hermetyczna tajemnica bankowa i tajemnica przedsiębiorstw mogą skrywać nielegalne dochody pochodzące z korupcji, prania pieniędzy i przestępczości zorganizowanej;
59. odnosi się do konwencji z Meridy przeciwko korupcji (2003 r.) i podkreśla, że osoby zajmujące wysokie stanowiska lub posiadające znaczny majątek, którym przysługują przywileje i immunitety, powinny być kontrolowane, między innymi przez organy podatkowe, przy czym kontrole te powinny zostać wzmocnione w celu zapewnienia uczciwych i skutecznych usług dla społeczeństwa oraz zwalczania oszustw podatkowych; zaleca w szczególności, aby osoby sprawujące urząd publiczny były zobowiązane do składania oświadczeń majątkowych, oświadczeń o dochodach, o zobowiązaniach i o braku konfliktu interesów; wzywa do opracowania środków na rzecz zwiększenia przejrzystości i zapobiegania poprzez spójny system prawa administracyjnego odnoszącego się do wydatków publicznych i dostępu do dokumentów oraz poprzez wprowadzenie niezbędnych rejestrów;
60. zaleca wzmocnienie mechanizmów przejrzystości i zintensyfikowanie procesów mających na celu zlikwidowanie biurokracji w administracji rządowej i w innych organach publicznych poprzez zagwarantowanie obywatelom dostępu do dokumentów (począwszy od szczególnie delikatnej dziedziny procedur zamówień publicznych); zachęca do promowania kultury praworządności i uczciwości w sektorze publicznym oraz w sektorze prywatnym, w tym poprzez skuteczny system ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości (tzw. whistleblowers);
61. popiera działania Komisji Europejskiej, których celem jest uznanie roli dziennikarstwa śledczego w odkrywaniu i zgłaszaniu faktów związanych z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy;
62. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia roli pracowników sektora publicznego w zapobieganiu, informowaniu i walce z oszustwami i korupcją;
63. wzywa do opracowania jasnych i proporcjonalnych zasad, wraz z mechanizmami egzekwowania i monitorowania, które zostałyby zapisane w kodeksie postępowania, w celu zapobiegania tzw. syndromowi drzwi obrotowych czyli „pantouflage”, na mocy których urzędnicy państwowi wyższego szczebla lub odpowiedzialni za finanse nie mogliby podejmować działalności w sektorze prywatnym przez określony czas od chwili odejścia ze służby publicznej, jeżeli istniałoby ryzyko wystąpienia konfliktu interesów z ich poprzednio pełnioną funkcją publiczną; uważa także, że wszędzie tam, gdzie istnieje ryzyko wystąpienia konfliktu interesów, podobne ograniczenia powinny odnosić się do osób przechodzących z sektora prywatnego do sektora publicznego;
64. zwraca się do Komisji Europejskiej o podjęcie inicjatywy w sprawie kodeksu postępowania administracyjnego Unii Europejskiej tak szybko, jak jest to możliwe zgodnie z zaleceniami Parlamentu Europejskiego wydanymi 15 stycznia 2013 r.;
65. jest zdania, że rejestr lobbystów jest przydatnym narzędziem zapewniającym przejrzystość; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia tego narzędzia, jeżeli jeszcze tego nie zrobiły; ponadto zachęca instytucje rządowe i administracji publicznej, aby uczyniły wpis w rejestrze lobbystów warunkiem spotkania z przedsiębiorstwem, grupą interesu lub organizacją lobbystyczną;
66. zauważa, że samoregulacja nie była skutecznym mechanizmem do walki z korupcją w sporcie oraz w zakładach sportowych; zaznacza, że instytucje rządowe na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym są jednym z największych sponsorów sportowych; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia przejrzystych zasad współpracy ze społecznością sportową oraz do przedstawienia wyników w pełni niezależnego badania korupcji w sporcie wykonanego na zlecenie krajowych władz rządowych;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

67. uważa, że pełna przejrzystość wszystkich decyzji administracyjnych na każdym szczeblu sektora publicznego jest punktem wyjścia do walki ze zjawiskami przestępczymi i ochrony obywateli przed wszelką formą złego zarządzania sektorem publicznym; wyraża sprzeciw wobec wszelkich form oporu ze strony władz publicznych wobec sprawowanej przez obywateli i prasę pełnej kontroli działań prowadzonych ze środków publicznych i w interesie wspólnoty; uważa, że na szczeblu europejskim oraz na szczeblu poszczególnych państw członkowskich konieczne jest konkretne zobowiązanie do zapewnienia pełnej przejrzystości i rozwoju form „open government” w sposób skuteczny i na podstawie najlepszych istniejących praktyk;

68. podkreśla, że przekupstwa nie należy ukrywać przez nadużywanie pojęcia „płatności ułatwiającej”, które konwencja OECD uznaje za dopuszczalne w niektórych, szczególnych okolicznościach (niewielkie płatności, np. w celu uzyskania pozwolenia na rozładunek towarów w porcie); wzywa państwa członkowskie, by zgodziły się na odrzucenie tego pojęcia lub stosowanie go jedynie w wyjątkowych sytuacjach oraz apeluje o sporządzenie wytycznych interpretujących to pojęcie w jednolity sposób w całej UE; podkreśla, że ani łapówek, ani płatności ułatwiających nie można odpisywać od podatku;

69. popiera wprowadzenie regularnych kontroli przestrzegania zasad/kodeksów postępowania związanych z uczciwością zawodową oraz przyznanie wystarczających zasobów przeznaczonych na szkolenia urzędników służby cywilnej z zakresu uczciwości zawodowej;

Bardziej odpowiedzialna polityka

70. przypomina partiom politycznym o ich odpowiedzialności związanej z proponowaniem kandydatów lub tworzeniem list wyborczych na wszystkich szczeblach oraz o ich zadaniu nadzorowania jakości kandydatów, również poprzez zredagowanie rygorystycznego kodeksu etycznego, którego kandydaci muszą przestrzegać, w tym kodeksu postępowania, który powinien również obejmować jasne i przejrzyste zasady dotyczące darowizn na rzecz partii politycznych;

71. opowiada się za zasadą utraty biernego prawa wyborczego do Parlamentu Europejskiego i prawa członkostwa w służbach pozostałych instytucji UE i agencji przez osoby skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa związane z przestępczością zorganizowaną, praniem pieniędzy, korupcją i innymi poważnymi przestępstwami gospodarczymi bądź finansowymi wymierzonymi przeciwko interesowi publicznemu; wzywa do ustanowienia podobnej zasady w odniesieniu do parlamentów narodowych i innych wybieralnych funkcji przy zachowaniu zasady proporcjonalności;

72. zaleca, aby państwa członkowskie wprowadziły i skutecznie stosowały (jako element systemu kar) warunek niemożności kandydowania w przypadku osób prawomocnie skazanych wyrokiem za korupcję; uważa, że kara ta powinna obowiązywać przez co najmniej pięć lat, aby objęte nią zostały wszystkie rodzaje wyborów; zaleca również, by przewidziano na ten sam okres czasu niemożność pełnienia funkcji rządowych na wszystkich szczeblach, w tym na szczeblu UE;

73. zaleca wprowadzenie możliwości odwołania z zajmowanego stanowiska (rządowego i podobnych) oraz z pełnienia funkcji kierowniczych i administracyjnych w wyniku pełnomocnego wyroku skazującego za udział w przestępczej grupie zorganizowanej, korupcję lub pranie pieniędzy;

74. uważa, że immunitety przysługujące pewnym kategoriom osób pełniących funkcje publiczne oraz wybieranych przedstawicieli stanowią poważną przeszkodę dla walki z korupcją; wzywa Komisję i państwa członkowskie do znacznego ograniczenia kategorii osób, którym przysługują immunitety;

75. opowiada się za ustanowieniem kodeksów etycznych dla partii politycznych i zwiększeniem przejrzystości budżetów partii; proponuje, aby publiczne finansowanie partii skuteczniej lepiej kontrolowane oraz by unikano nadużyć i marnotrawienia środków, a także aby lepiej monitorowano i kontrolowano finansowanie ze środków prywatnych w celu zapewnienia odpowiedzialności partii politycznych i ich darczyńców;

76. wzywa państwa członkowskie do zakazania i karanie kupowania głosów, w szczególności poprzez założenie, że korzyść pochodząca z obietnicy oddania głosu może polegać nie tylko na wręczeniu pieniędzy, ale również na innych korzyściach, w tym korzyściach niematerialnych i korzyściach dla osób trzecich niezaangażowanych bezpośrednio w nielegalne porozumienie;

77. uważa, że publikowanie informacji o dochodach i korzyściach finansowych posłów do Parlamentu Europejskiego jest dobrą praktyką, którą powinno się objąć także parlamentarzystów i radnych krajowych;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Bardziej wiarygodne sądownictwo karne

78. zaleca, aby państwa członkowskie ustanowiły efektywne, wydajne, odpowiedzialne i zrównoważone systemy sądownictwa karnego, które mogą także zapewniać przestrzeganie praw do obrony, zgodnie z Europejską kartą praw podstawowych; zaleca również stworzenie na szczeblu europejskim mechanizmu monitorowania skuteczności systemów sądownictwa karnego w zwalczaniu korupcji, w drodze przeprowadzania regularnych ocen i publikowania zaleceń;

79. zachęca Komisję i państwa członkowskie do rozważenia również środków nieustawodawczych, które wzmacniają zaufanie w obrębie poszczególnych systemów prawnych w państwach członkowskich, zwiększając spójność i przyczyniając się do powstania wspólnej kultury prawnej UE w zakresie przeciwdziałania przestępczości;

80. zwraca się do Komisji Europejskiej o przedstawienie wniosku ustawodawczego ustanawiającego odpowiedzialność osób prawnych za przestępstwa natury finansowej, a w szczególności odpowiedzialność spółek dominujących i spółek macierzystych za działalność jednostek zależnych; podkreśla, że w tym wniosku należy sprecyzować odpowiedzialność osób fizycznych za przestępstwa popełniane przez spółkę lub jej jednostki zależne, za które osoby te mogą być częściowo lub w całości odpowiedzialne;

81. uważa, że środki dotyczące zbliżenia odnoszące się do korupcji powinny uwzględniać różnice w przepisach państw członkowskich o przedawnieniu w celu wzięcia pod uwagę zarówno potrzeby obrony, jak i potrzeby skutecznego i efektywnego postawienia w stan oskarżenia i postępowania dowodowego; uważa także, że tego rodzaju przepisy dotyczące przedawnienia powinny być określone zależnie od etapów postępowania i instancji, czyli przestępstwo uległoby przedawnieniu jedynie w przypadku, gdy niemożliwe jest zakończenie danego etapu lub zamknięcie sprawy w danej instancji w rozsądnych i określonych ramach czasowych; uważa także, że zgodnie z zasadą proporcjonalności i praworządności, w przypadkach dotyczących korupcji rozpoczęcie biegu przedawnienia nie powinno mieć miejsca tak długo, jak toczy się postępowanie karne;

82. jest zdania, że zwalczanie przestępczości zorganizowanej musi jednocześnie obejmować skuteczne i odstrasżające mechanizmy konfiskowania mienia pochodzącego z przestępstwa, działania mające na celu doprowadzenie przed oblicze wymiaru sprawiedliwości poszukiwanych osób, które ukrywają się z własnej woli (tzw. osoby ukrywające się przed wymiarem sprawiedliwości), aby uniemożliwić przebywającym w więzieniach szefom grup przestępczych – bez uszczerbku dla podstawowych zasad dotyczących praw więźniów – kontynuowanie kierowania ich organizacjami poprzez przekazywanie rozkazów ich członkom, mimo odbywania kary pozbawienia wolności;

83. zachęca państwa członkowskie, by ustanowiły odstrasżające i skuteczne kary i sankcje, zarówno wyroki karne, jak i grzywny, w tym wysokie grzywny, za wszystkie rodzaje ciężkich przestępstw powodujących szkody dla zdrowia i bezpieczeństwa obywateli, i zaleca harmonizację kar;

84. podkreśla – bez uszczerbku dla ust. 80 – znaczenie zapobiegania przestępczości i przestępczości zorganizowanej i zachęca państwa członkowskie do ustanawiania i wprowadzenia skutecznych instrumentów prawnych i kar alternatywnych wobec kary pozbawienia wolności, np. pracy społecznie użytecznej, w przypadkach, gdy jest to dozwolone i przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, w tym lekkiego charakteru przestępstwa;

Przedsiębiorczość w lepszej kondycji

85. nalega na samoregulację i przejrzystość przedsiębiorstw poprzez kodeksy postępowania i wprowadzenie procedur kontrolnych, między innymi takich jak wewnętrzny bądź zewnętrzny audyt i publiczny rejestr lobbystów działających przy różnych instytucjach, w celu zapobieżenia procederowi korupcji, zmywy i konfliktów interesu między sektorem publicznym i prywatnym oraz zapobiegania nielojalnej konkurencji; zaleca także przejrzystość w zakresie obszarów, celów i informacji finansowych zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym;

86. wzywa do sporządzenia wykazu przedsiębiorstw akredytowanych do władz publicznych oraz wykazów przedsiębiorstw, które zostały wykluczone; uważa, że te drugie powinny grupować przedsiębiorstwa, które wykazały się znaczącymi uchybieniami wobec wymogów kontraktowych lub gdy istnieje konflikt interesów na szczeblu krajowym bądź unijnym;

87. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia roli izb handlowych poprzez prewencję, informowanie i zwalczanie najczęstszych rodzajów ryzyka prania pieniędzy w środowisku przedsiębiorstw oraz do pełnego wdrożenia planu działania Komisji na rzecz nasilenia walki z oszustwami podatkowymi i unikanie opodatkowania;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

88. przypomina, że dziennikarstwo śledcze, a także organizacje pozarządowe i środowiska akademickie zajmujące się problemami związanymi z funkcjonowaniem administracji publicznej i przedsiębiorstw odgrywają ważną, pozytywną rolę w wykrywaniu przypadków oszustw, korupcji lub innych nieprawidłowości;

89. apeluje do przedsiębiorstw, aby zadbały o wprowadzenie wewnętrznych wytycznych dotyczących zamówień w celu zapewnienia zgodności z prawem i maksymalnej przejrzystości procedur przetargowych o zamówienia publiczne, o unikanie stosunków z wykonawcami i dostawcami znanymi z płacenia łapówek lub dającymi podstawy do takich podejrzeń, o zachowanie należytej staranności, w stosownych przypadkach, podczas oceny ewentualnych wykonawców i dostawców, aby upewnić się, że dysponują oni skutecznymi programami przeciwdziałania przekupstwu; o informowanie wykonawców i dostawców o polityce przeciwdziałania przekupstwu; o monitorowanie głównych wykonawców i dostawców w ramach regularnego przeglądu stosunków z nimi oraz o dysponowanie prawem do wypowiedzenia umowy, w przypadku gdy płacą oni łapówki lub działają w sposób sprzeczny z programem przedsiębiorstwa;

Bardziej przejrzysty system bankw i zawodw

90. zwraca się o zacieśnienie współpracy z systemem banków i grupami zawodowymi, również z sektora finansowego i księgowego, oraz i o większą ich przejrzystość we wszystkich państwach członkowskich i w relacjach z państwami trzecimi, w szczególności w celu określenia narzędzi informatycznych oraz środków ustawodawczych i administracyjnych służących śledzeniu przepływów finansowych oraz wykrywaniu procederów przestępczych, a także w celu określenia sposobu zgłaszania ewentualnych przestępstw;

91. wzywa Komisję i pozostałe organy nadzorcze do ustanowienia obowiązków w zakresie rzetelnej weryfikacji stosowania zasady należytej staranności wobec klienta przez banki, zakłady ubezpieczeniowe i instytucje kredytowe w celu dopilnowania, by podmioty o charakterze korporacyjnym lub podmioty prawne w państwach członkowskich otrzymywały i posiadały odpowiednie, dokładne i aktualne informacje o ich końcowych beneficjentach rzeczywistych, w tym z zagranicznych rajów podatkowych, oraz do dopilnowania, by rejestry przedsiębiorstw były regularnie aktualizowane i monitorowane pod względem jakości; uważa, że przejrzystość informacji – również dzięki publikacji krajowego rejestru beneficjentów rzeczywistych i współpracę transgraniczną – może przyczynić się do zwalczania zjawisk takich jak pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu, oszustwa podatkowe i unikanie opodatkowania;

92. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia pojęcia beneficjenta rzeczywistego do rejestrów przedsiębiorstw oraz pracy nad wprowadzeniem tego pojęcia na skalę globalną, jak również nad wprowadzeniem mechanizmów wymiany informacji;

93. wzywa Komisję do ustanowienia wspólnego zestawu zasad i wytycznych administracyjnych dotyczących prawidłowego stosowania cen transferowych;

94. w pełni popiera wniosek Komisji, aby wyraźnie wskazywać na przestępstwa podatkowe jako przestępstwa źródłowe poprzedzające przestępstwo prania pieniędzy, zgodnie z zaleceniem Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy (FATF) z 2012 r.; domaga się, by UE poprawiła przejrzystość informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych oraz procedur należytej staranności wobec klienta związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy (AML); opowiada się za ogólnounijną harmonizacją definicji przestępstwa prania pieniędzy oraz domaga się pełnego wdrożenia standardów Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy (FATF) poprzez skuteczny nadzór, proporcjonalne sankcje oraz wiarygodne zabezpieczenia;

95. zaleca dokładną ocenę zagrożeń związanych z nowymi produktami bankowymi i finansowymi w przypadku, gdy umożliwiają one anonimowość lub korzystanie z nich na odległość; wzywa ponadto do opracowania wspólnej definicji rajów podatkowych, gdyż są one często wykorzystywane przez organizacje przestępcze do emisji obligacji przez spółki prywatne bądź banki, których beneficjenci rzeczywisci są trudni do ustalenia;

96. zwraca się o określenie rozwiązań operacyjnych – w zgodności z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych – umożliwiających instytucjom finansowym i kredytowym zweryfikowanie tożsamości podmiotu zwracającego się o przeprowadzenie ewentualnej transakcji, mając na uwadze, że oszustwa związane z kradzieżą tożsamości są często wstępem do procederu prania pieniędzy; z zadowoleniem przyjmuje zatem utworzenie unii bankowej;

97. zaleca zniesienie tajemnicy bankowej;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Przestępstwo nie popłaca

98. wzywa wszystkie zainteresowane strony, publiczne i prywatne, do podjęcia zdecydowanej walki wymierzonej przeciwko praniu pieniędzy; wzywa do zapewnienia pełnego wywiązania się z obowiązków w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy przez przedstawicieli zawodów, przy jednoczesnym wspieraniu mechanizmów zgłaszania podejrzanych transakcji oraz kodeksów postępowania uwzględniających przedstawicieli zawodów prawniczych i ich stowarzyszenia;

99. przypomina kluczową rolę jednostek ds. informacji finansowej w zapewnianiu wysokich międzynarodowych standardów zwalczania prania pieniędzy; uznaje znaczenie europejskich instrumentów śledzenia przepływu finansowych w celu zwalczania zagrożeń, takich jak cyberprzestępczość, pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu;

100. zaleca wprowadzenie środków pozwalających na systematyczną identyfikację i weryfikację graczy, na zakaz stosowania anonimowych środków płatności do opłacania zakładów w grach hazardowych online, a także na identyfikację serwerów obsługujących te gry oraz opracowując systemy komputerowe pozwalające na dokładne śledzenie transferów pieniędzy dokonywanych za pośrednictwem gier online i offline;

101. z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie zakresu stosowania zaproponowanego w tzw. czwartej dyrektywie w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy w sektorze gier hazardowych; wzywa Komisję do zaproponowania ram prawnych oraz odpowiednich środków dotyczących zwalczania procederu prania pieniędzy związanego z zakładami, zwłaszcza sportowymi, służących zdefiniowaniu nowych przestępstw, takich jak np. manipulowanie zakładami, i określeniu odpowiednich poziomów kar i wspieraniu mechanizmów monitorowania z udziałem federacji sportowych, stowarzyszeń oraz operatorów online i offline, a także – w stosownym przypadku – władz krajowych; nalega na organizacje sportowe, by ustanowiły kodeks postępowania dla wszystkich pracowników, zawierający wyraźny zakaz manipulowania wynikami meczów do celów zakładów sportowych lub innych celów, zakaz obstawiania wyników meczów ze swoim udziałem oraz zobowiązanie do zgłaszania informacji o ustawianiu wyników zawodów sportowych, w połączeniu z odpowiednim mechanizmem ochrony informatorów;

102. stwierdza, że pranie pieniędzy za pośrednictwem zakładów sportowych stanowi często sposób działania zorganizowanych grup przestępczych; zachęca w związku z tym Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego zawierającego wspólną definicję przestępstwa korupcji i oszustwa w sporcie; zachęca państwa członkowskie do niezezwalania na organizowanie zakładów w przypadku meczów bez stawki sportowej oraz do zakazywania najbardziej niebezpiecznych form zakładów sportowych; zaleca również wprowadzenie na szczeblu krajowym środków umożliwiających zgłaszanie podejrzenia korupcji sportowej, na wzór środków wprowadzonych w odniesieniu do prania pieniędzy, którym podlegaliby operatorzy gier online i offline oraz wszystkie podmioty świata sportu;

103. podkreśla, że należy zintensyfikować współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi, ich organami regulacyjnymi, Europolami i Eurojustem w celu zwalczania działalności przestępczej związanej z transgraniczną działalnością hazardową online;

104. uznaje, że gry hazardowe online stanowią coraz bardziej popularny sposób prania pieniędzy, w którym wygrane są często zwolnione z opodatkowania, duża liczba transakcji sprawia, że brudne pieniądze są bardzo trudne do wykrycia, a liczne podmioty przetwarzające płatności dodatkowo komplikują system; apeluje o ustanowienie ram regulacyjnych dotyczących zwalczania prania pieniędzy z wykorzystaniem wszelkiego rodzaju gier hazardowych online;

105. nalega na państwa członkowskie, aby włączyły do prawa karnego ujednoliczoną definicję „ustawiania” wyników zawodów sportowych oraz stworzyły instrument prawny służący zwalczaniu „ustawiania” zawodów sportowych, przewidujący sankcje związane z ustawianiem wyników zawodów sportowych, obejmujące m. in. grzywny i konfiskatę, a także aby stworzyły w organach egzekwowania prawa wyspecjalizowaną jednostkę do zwalczania ustawiania wyników zawodów sportowych stanowiącą centrum komunikacji i współpracy z głównymi zainteresowanymi podmiotami w celu prowadzenia dalszego dochodzenia i kierowania sprawy do organów sądowych;

106. apeluje o ściślejszą współpracę na szczeblu europejskim, koordynowaną przez Komisję, w celu wykrycia operatorów gier hazardowych online zamieszanych w „ustawianie” wyników zawodów sportowych i inne nielegalne działania i zakazania im działalności;

107. apeluje do organów zarządzających sportem, państw członkowskich i Komisji Europejskiej o inwestowanie w kampanie podnoszące świadomość sportowców o ustawianiu wyników zawodów sportowych, o prawnych skutkach tego przestępstwa oraz szkodliwym wpływie na uczciwość rywalizacji sportowej;

108. wnosi o zharmonizowanie roli i kompetencji jednostek analityki finansowej w państwach członkowskich, rozszerzenie ich uprawnień i ulepszenie mechanizmów współpracy między nimi;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

109. proponuje, aby państwa członkowskie zachowały spójność w zakresie skazywania i karania oraz systemów penitencjarnych i szkolenia pracowników więziennictwa;

110. zaleca zwiększenie znaczenia nadzoru na szczeblu europejskim w odniesieniu do prania pieniędzy prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz jednolity mechanizm nadzorczy, m.in. w ramach urzeczywistniania prawdziwej europejskiej unii bankowej będącej w stanie skutecznie zwalczać proceder korupcji i prania pieniędzy poprzez skuteczne działania na podstawie zharmonizowanych zasad dotyczących konfliktu interesów oraz monitorowania systemów; nalega na wzmocnienie w międzyczasie zdolności nadzorczych, wiedzy fachowej i przenikliwości na szczeblu krajowym w celu pobudzenia i ułatwiania ściślejszej współpracy między organami krajowymi;

111. zachęca do wprowadzenia minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, głównie za pomocą wspólnych inicjatyw państw członkowskich w odniesieniu do ich stosunków z terytoriami funkcjonującymi jako raje podatkowe, m.in. w celu ułatwienia dostępu do informacji zastrzeżonych ewentualnych spółek nieprowadzących żadnej działalności, mających siedzibę w tych państwach; nalega na znaczenie wspomnianego komunikatu Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. dotyczącego wzmocnienia powiązań między unijną polityką w zakresie zwalczania oszustw a polityką rozwojową, podatkową i handlową;

112. wzywa Unię Europejską do podjęcia skutecznych działań na arenie międzynarodowej, przykładowo podczas posiedzeń G8 lub G20, mających na celu zlikwidowanie przestępczości związanej z rajami podatkowymi;

113. podkreśla, że zasady opodatkowania powinny zostać ujednocnione z zaleceniami OECD zawartymi w sprawozdaniu dotyczącym rozwiązania kwestii erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków, tak aby ogólna zasada opodatkowania przewidywała opodatkowanie w miejscu, w którym działalność gospodarcza generuje zysk, tj. zgodnie z zasadą pochodzenia majątku;

114. uważa, że zasada pochodzenia majątku ułatwia organom podatkowym skuteczne opodatkowanie i zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania; uważa, że sprawiedliwy system podatkowy jest niezbędny, zwłaszcza w okresie kryzysu, gdy obciążenia podatkowe są niesprawiedliwie przenoszone na małe przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe, oraz że uchylanie się od opodatkowania wynika częściowo z istnienia rajów podatkowych w UE;

115. podkreśla, że przyspieszenie działań w zakresie walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania to istotny i kluczowy element promowania zrównoważonego wzrostu w UE; podkreśla, że zmniejszenie liczby oszustw i przypadków uchylania się od opodatkowania wzmocni potencjał rozwojowy gospodarki poprzez uzdrowienie finansów publicznych i stworzenie jednolitych warunków dla uczciwej konkurencji przedsiębiorstw;

116. wzywa firmy audytorskie i doradców prawnych, by powiadamiali krajowe organy podatkowe o wszelkich oznakach agresywnego planowania podatkowego w przedsiębiorstwie, w którym prowadzona jest kontrola lub któremu udziela się porady;

117. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do propagowania automatycznej wymiany informacji; domaga się jednak ponownie wiążącego międzynarodowego porozumienia wielostronnego o automatycznej wymianie informacji podatkowych, które powinno obejmować również fundusze powiernicze i fundacje, a także określać sankcje nakładane na jurysdykcje niechętnie do współpracy oraz instytucje finansowe współpracujące z rajami podatkowymi; apeluje do UE o przyjęcie środków pokrewnych amerykańskiej ustawie o przeciwdziałaniu nadużyciom ze strony rajów podatkowych oraz o rozważenie możliwości cofnięcia licencji bankowych instytucjom finansowym współpracującym z rajami podatkowymi; wzywa Komisję, aby w oparciu o rygorystyczne kryteria zaproponowała europejską czarną listę rajów podatkowych oraz europejski system sankcji w przypadku nieprzestrzegania przepisów lub system wzmocnionej współpracy, w przypadku gdyby podejście unijne nie było możliwe;

118. wzywa państwa członkowskie i Parlament Europejski do szybkiego osiągnięcia porozumienia w sprawie dyrektyw UE dotyczących otwartości i rachunkowości; domaga się, by w przyszłości rozszerzono zakres dyrektyw, tak aby obejmowały one wszystkie duże przedsiębiorstwa, niezależnie od sektora;

119. wzywa Komisję do opracowania rygorystycznych kryteriów dotyczących substancji przedsiębiorstwa, aby położyć kres tworzeniu fasadowych przedsiębiorstw lub firm-skrzynek pocztowych, które pomagają w legalnych i nielegalnych praktykach unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania;

120. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny obowiązujących konwencji podatkowych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, które można by uznać za raje podatkowe; zwraca się również do Komisji o przedłożenie wniosków obejmujących rewizję wszelkich tego rodzaju porozumień, aby rozwiązać ten problem; wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu Europejskiego o ustaleniach i wnioskach najpóźniej do końca 2013 r.;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

Nowe technologie w walce z przestępczością zorganizowaną

121. uważa, że satelitarne systemy pozycjonowania i obserwacji ziemi mogłyby ułatwić zidentyfikowanie tras statków wykorzystywanych do tajnego przewozu, rozładunku lub przeładunku nielegalnych towarów; wzywa w związku z tym organy sądowe do zwiększenia stopnia wykorzystania w tej dziedzinie nowych technologii, w tym wynalazków z dziedziny technologii satelitarnej, gdyż mogą one przyczynić się do zwalczania działalności zorganizowanych grup przestępczych;

122. zauważa, że globalny wzrost korzystania z internetu stworzył nowe możliwości przestępczości internetowej, takie jak kradzież własności intelektualnej, sprzedaż i zakup podrabianych produktów oraz kradzież tożsamości, która zagraża gospodarce, bezpieczeństwu i zdrowiu obywateli europejskich;

123. zauważa, że kampanie edukacyjne, informacyjne i publiczne mają zasadnicze znaczenie dla rozwiązania nasilającego się problemu cyberprzestępczości; podkreśla, że brak świadomości publicznej i niezbędnych umiejętności zwiększają zdolność zorganizowanych grup przestępczych do wykorzystywania internetu i jego możliwości;

124. z zadowoleniem przyjmuje powołanie Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3) i zachęca do rozszerzania zakresu działań tej agencji, w szczególności w odniesieniu do zwalczania przestępczości zorganizowanej w ramach współpracy transgranicznej i współpracy z państwami trzecimi;

125. podkreśla pilną potrzebę opracowania uzgodnionej i precyzyjnej koncepcji terminu „cyberprzestępczość”, którą można by zastosować do wszystkich państw członkowskich UE;

126. popiera promowanie badań nad wykorzystywaniem nowych technologii w różnych systemach kontroli używanych przez państwa członkowskie i ułatwieniem ich stosowania; mogłyby one obejmować, na przykład, obserwację online i natychmiastową rejestrację podatków, cel oraz inne rodzaje kontroli prowadzone przez scentralizowane jednostki ds. zwalczania korupcji;

127. popiera stworzenie jednolitego systemu informowania o wszystkich oszustwach i przypadkach korupcji, które są ścigane (z zachowaniem odpowiedniej ochrony danych osobowych i zasady domniemania niewinności);

Zalecenia końcowe

128. kładzie nacisk na utworzenie Prokuratury Europejskiej, w ramach wdrażania art. 86 TFUE, w szczególności w celu zwalczania, badania, ścigania i karania przestępstw przynoszących szkodę interesom finansowym Unii Europejskiej i poważnych przestępstw transgranicznych; zaleca, by przyszła Prokuratura Europejska miała sprawną i prostą strukturę, przy czym należy ustanowić w jej ramach stanowiska kierownicze i zapewnić bodźce ze strony władz krajowych, aby zagwarantować większą spójność dochodzeń; uważa, że szczególnie ważne jest, aby do września 2013 r. Komisja przedstawiła wniosek jasno określający strukturę urzędu Prokuratora Europejskiego, jego odpowiedzialność przez Parlamentem Europejskim oraz, w szczególności, jego zakres współpracy z Europol, Eurojustem, OLAF-em i Agencją Praw Podstawowych, oraz aby Prokuratura Europejska opierała się na jasnych ramach praw proceduralnych, a przestępstwa, które będą w jej gestii, zostały jasno określone;

129. jest zdania, że Eurojust mógłby nadal zajmować się przestępstwami określonymi w art. 83 ust. 1 TFUE, a także, w stosownych przypadkach, przestępstwami o charakterze uzupełniającym w stosunku do zakresu wdrażania strategii unijnych, zgodnie z art. 83 ust. 2 TFUE, przy czym w zbliżającym się przeglądzie należy zadbać o dalszą kontrolę demokratyczną i odpowiedzialność w zakresie praw podstawowych;

130. nalega na państwa członkowskie, aby nie obniżały budżetu Unii z doraźnych nagłaśnianych pobudek, ale by zapewniły dodatkowe fundusze na Europol, Eurojust, Frontex i przyszłą Prokuraturę Europejską, ponieważ ich powodzenie wywiera efekt mnożnikowy na ograniczanie strat podatkowych państw członkowskich;

131. pragnie dojścia do porozumienia z Lichtensteinem w celu zwalczania przestępczości transgranicznej;

132. pilnie wzywa państwa członkowskie do jak najszybszej transpozycji dyrektywy 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw; wzywa Komisję do sprawowania nadzoru nad poprawną transpozycją do prawa krajowego; wzywa państwa członkowskie i Komisję do ukończenia planu działań na rzecz praw osób podejrzanych i oskarżonych o popełnienie przestępstwa, w tym dyrektywy w sprawie aresztu tymczasowego;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

133. wzywa do surowszego karania udziału w zorganizowanych grupach przestępczych, przestępstwach związanych z handlem narkotykami, handlem ludźmi oraz organami ludzkimi;

134. zgodnie z konwencją ONZ przeciwko korupcji wzywa państwa członkowskie do przyjęcia środków ustawodawczych i innych w celu uznania nielegalnego wzbogacenia się za przestępstwo karne, w przypadku gdy jest ono umyślne, tzn. w przypadku znacznego wzrostu aktywów urzędnika państwowego, którego nie jest on w stanie racjonalnie uzasadnić w odniesieniu do legalnych dochodów;

135. wyraża zaniepokojenie faktem, że cała seria tzw. nowych rodzajów przestępstw – np. nielegalny handel odpadami, nielegalny handel dziełami sztuki i gatunkami chronionymi czy podrabianie towarów – pomimo przynoszenia nadzwyczaj dużych zysków organizacjom przestępczym i wywierania szczególnie negatywnego i mającego silny wymiar transgraniczny wpływu na społeczeństwo i środowisko nie wchodzi w zakres „przestępczości o zasięgu europejskim”; uważa, że przestępstwa te muszą być odpowiednio traktowane przy dokonywaniu wyborów na szczeblu europejskim i dlatego proponuje, aby Rada na mocy przepisów dawnego art. 83 ust. 1 TFUE przyjęła decyzję w sprawie określania innych obszarów przestępczości, w tym wymienionych powyżej;

136. zwraca się do Komisji, by możliwie najszybciej przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący skutecznego europejskiego programu ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości, o ile chodzi o transgraniczną korupcję i korupcję uderzającą w interesy finansowe UE, oraz dotyczący ochrony świadków i osób współpracujących z wymiarem sprawiedliwości, zawierający w szczególności środki umożliwiające zaradzenie trudnym warunkom ich życia, z jakimi mogą się borykać: od ryzyka odwetu do zerwania stosunków rodzinnych, od wykorzenienia z własnego terytorium do wyłączenia społecznego i zawodowego;

137. jest zdania, że postępowanie ze świadkami procesowymi oraz zarządzanie programami ochrony nie może zależeć od uwarunkowań budżetowych, ponieważ zagwarantowanie bezpieczeństwa i nietykalności obywateli – zwłaszcza tych, którzy poddali swoje życie bulwersującym zmianom, aby stanąć po stronie państwa – to obowiązek, od którego władze krajowe i europejskie nie mogą się uchylać; apeluje do wszystkich państw członkowskich o przyjęcie środków (ustawodawczych i innych) koniecznych do zagwarantowania świadkom procesowym i ich bliskim zarówno nietykalności fizycznej, jak i prawa do kontynuowania godnego życia społecznego, zawodowego i gospodarczego, a także utrzymywania stosunków, przy odpowiednim wsparciu ze strony instytucji (w ramach którego planuje się przyjęcie świadków procesowych w obręb administracji publicznej);

138. wzywa Komisję do jak najszybszego wdrożenia wszystkich środków i instrumentów przedstawionych w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Strategia UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016(COM(2012)0286);

139. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie Europolu, jak przewidziano w art. 88 ust. 2 TFUE, w celu poprawy skuteczności operacyjnej Europolu i efektywności na polu zwalczania poważnych przestępstw i przestępczości zorganizowanej; podkreśla, że przyszła reforma tej agencji nie powinna zakłócić jedynej w swoim rodzaju roli CEPOL-u w działalności szkoleniowej UE w zakresie egzekwowania prawa;

140. wzywa wszystkie państwa członkowskie do włączenia w odpowiednim czasie do swoich przepisów wszystkich instrumentów regulacyjnych europejskich i międzynarodowych w odpowiedzi zwłaszcza na liczne wezwania Komisji dotyczące prawidłowej transpozycji rozlicznych obowiązujących decyzji ramowych;

141. podkreśla konieczność promowania kultury legalności, a także zwiększenia świadomości obywateli na temat mafii; w tym kontekście uznaje zasadniczą rolę odgrywaną przez stowarzyszenia kulturalne, rekreacyjne i sportowe w uwrażliwianiu społeczeństwa obywatelskiego na walkę z przestępczością zorganizowaną, a także na propagowania legalności i sprawiedliwości;

142. wzywa Komisję do opracowania europejskiego planu działania przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą, podkreślającego wyraźne korzyści zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne dla UE, aby ograniczyć nielegalny handel gatunkami dzikiej fauny i flory oraz częściami ciała zwierząt; wzywa Komisję i Radę do uruchomienia instrumentów handlu i rozwoju w celu ustanowienia ukierunkowanych programów, posiadających odpowiednie środki finansowe, które wesprą wdrażanie CITES i zapewnią środki na budowę zdolności w zakresie zwalczania kłusownictwa i nielegalnego handlu, w szczególności poprzez wspieranie, wzmacnianie i rozszerzanie takich inicjatyw jak ASEAN-WEN i HA-WEN, które mają na celu powołanie regionalnych centrów eksperckich i stworzenie modeli współpracy przeciwko przestępczości związanej z ochroną przyrody;

Wtorek, 11 czerwca 2013 r.

143. domaga się zharmonizowanych i surowych sankcji za przemyt dzikich zwierząt i części ich ciała, a także rzadkich roślin i drzew do Unii;

o
o o

144. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom narodowym, CEPOL-owi, Europolowi, Eurojustowi, OLAF-owi, Radzie Europy, OECD, Interpolowi, UNODC, Bankowi Światowemu, a także Grupie Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

P7_TA(2013)0246

Mieszkalnictwo socjalne w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej (2012/2293(INI))

(2016/C 065/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 3 ust. 3, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 9, 14, 148, 151, 153 i 160, a także załączony do niego Protokół nr 26 dotyczący usług świadczonych w interesie ogólnym,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 34 i 36,
- uwzględniając protokół nr 26 TFUE w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną, szczególnie jej art. 30 (prawo do ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną), art. 31 (prawo do mieszkania) i ust. 16 (prawo rodziny do ochrony społecznej, prawnej i ekonomicznej),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.